

รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

สุนิสา สกกุลเกือกกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

พฤศจิกายน 2563

รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

สุนิสา สกุลเกือกกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พฤศจิกายน 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

Inclusive Education Model for Schools in Nan Province

Sunisa Sakunkuekun

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Educational Administration)

faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

November 2020

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง

รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ของ

สุนิสา สกุลเกื้อกุล

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม นาคอ้าย)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธาภาส)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรืองเดช วงศ์หล้า)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาใน จังหวัดน่าน
ผู้วิจัย	สุนิสา สกกุลเกื้อกุล
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธภาส

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยของวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 10 คน ครูผู้สอน 15 คน ครูวิชาการ 15 คน ครูที่รับผิดชอบการเรียนร่วม 20 คน และผู้ปกครอง 10 คน รวม 70 คน จากโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 กลุ่มเป้าหมายของวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 2 คน ครูที่รับผิดชอบเรียนร่วม 3 คน ผู้ปกครอง 5 คน รวม 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาสภาพปัญหารายด้านทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุดจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ ส่วนการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้ 1. ด้านวิชาการ ควรปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นหลักสูตรเฉพาะ 2. ด้านบุคลากร ควรจัดอบรมเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษให้กับครูและให้ความรู้กับนักเรียนในเรื่องของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3. ด้านงบประมาณ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขอสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก 4. ด้านสภาพแวดล้อม ควรปรับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับนักเรียน

คำสำคัญ : การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม, รูปแบบเรียนร่วม

Abstract

Title	Inclusive Education Model for Schools in Nan Province
Author	Sunisa Sakunkuekun
Degree	Master of Education Program (Educational Administration)
Advisor	Assistant Professor Dr. Yokkaew Kamolvoradej
Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Sukunya Rujimethabhas

The purposes of this research were to study problems and to develop an inclusive education model for schools in Nan Province. The population for the first purpose selected by purposive sampling method was 10 school administrators, 15 teachers, 15 academic teachers, 20 teachers who were responsible for inclusive education, and 10 parents, 70 people in total, from schools performing inclusive education under Nan Primary Educational Service Area Office 1. The population for the second purpose was 2 school administrators, 3 teachers who were responsible for inclusive education and 5 parents, 10 people in total. The instruments used were a questionnaire and a structured interview. The percentage, mean and standard deviation were the parameters used for statistical analysis.

The results revealed that the problems of inclusive education in schools in Nan Province overall was at a high level. When considering each aspect separately, academic was ranked the highest followed by personnel, budget and environment respectively. Furthermore, the model development for inclusive education in the 4 aspects were as follows. For academic aspect, the programs should be adjusted as special programs to suit students with special needs. For personnel, teachers should be trained on special education management and students should be educated on children with special needs. For budget, schools should allocate sufficient budget for students and request support from other institutions. For environment, environment should be improved to facilitate students with special needs.

Keyword : Inclusive Education Management, Inclusive Education Model

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี โดยได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม นาคอ้าย ประธานกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะเป็นอย่างดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้ให้แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธาภาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติม และเสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพกา ธรรมสิทธิ์ คณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมกันนี้ ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ทุกท่าน และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพกา ธรรมสิทธิ์ คณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญยรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ นางปวีรศา สิงห์อุดร ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน นางศิริรัตน์ แยมศิลป์ ศึกษานิเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 และนางรัฐธัญญ์ วิไลรุจิกรณ์ โรงเรียนหนองรังมิตรภาพ 107 ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพแนะนำและการปรับแก้ไขเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูล รวมถึงขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 ที่ให้ความอนุเคราะห์และกรุณาเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และตอบข้อคำถามแบบสัมภาษณ์ให้ข้อคิดเห็นในการเก็บข้อมูลจนครบถ้วนสมบูรณ์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของคณะครุศาสตร์มหาบัณฑิตทุกท่าน จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ให้แก่เหล่าคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชา จนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอกราบขอบพระคุณแต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

สุนิสา สุกุลเกื้อกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.....	8
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม.....	15
แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับรูปแบบ.....	34
บริบทของโรงเรียนแกนนำการจัดการแบบเรียนร่วม.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	48

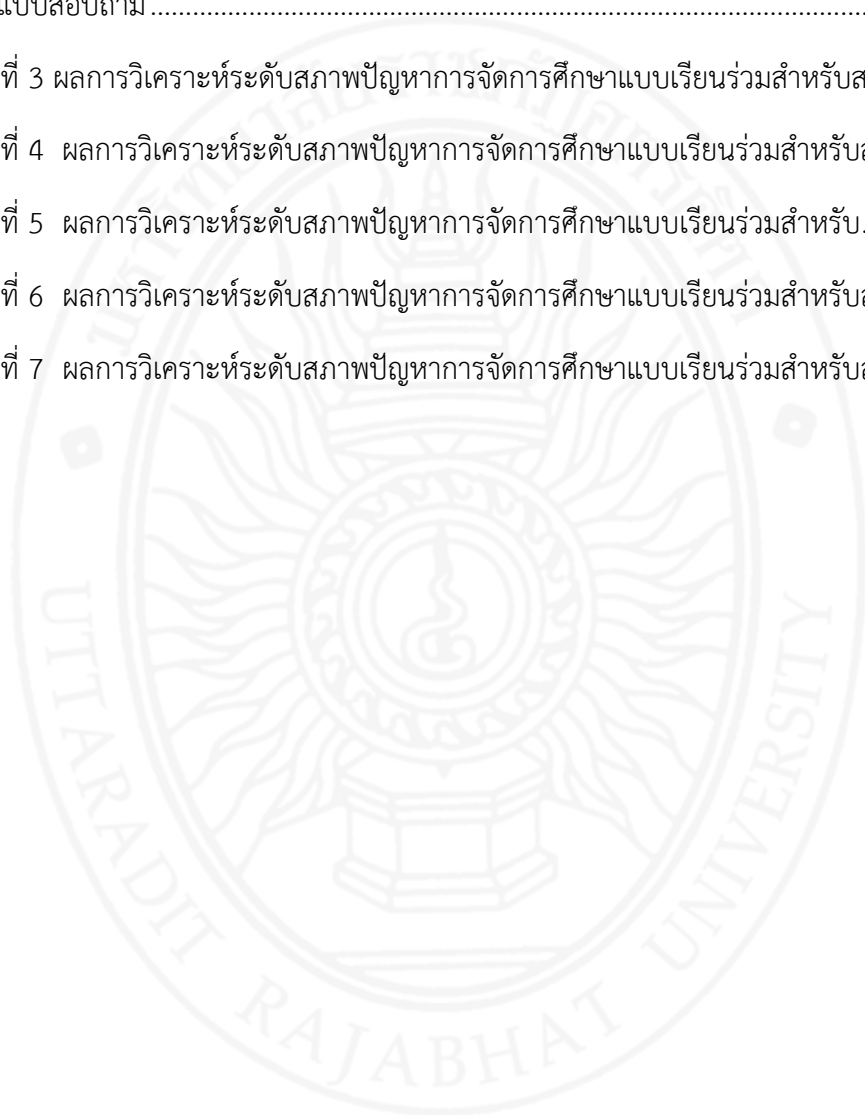
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
ขั้นตอนการดำเนินวิจัย	49
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การหาคุณภาพเครื่องมือ	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาใน จังหวัดน่าน	56
ตอนที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา	63
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปผลการวิจัย	77
อภิปรายผลการวิจัย	82
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	95
ภาคผนวก ค หนังสือขอเก็บข้อมูล	101
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและแบบสัมภาษณ์	110
ภาคผนวก จ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับเนื้อหาในแต่ละประเด็นหัวข้อ จำนวน 5 คน	123

ประวัติย่อผู้วิจัย..... 138

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงถึงการออกแบบสร้างเครื่องมือในการวิจัย	49
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม	55
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา ..	56
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา .	58
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ.....	60
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา .	62
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา .	63

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ภาพที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม	73
ภาพที่ 3 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านบุคลากร	74
ภาพที่ 4 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านวิชาการ	74
ภาพที่ 5 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านสภาพแวดล้อม	75
ภาพที่ 6 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านงบประมาณ	76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 มาตรา 45 รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา ตามวรรคหนึ่งเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้สมกับวัยโดยส่งเสริม และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ และโดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในการดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาตามวรรคสอง หรือให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามวรรค รัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน ให้จัดตั้งกองทุน เพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาและเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครูโดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุนหรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษีรวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์สินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งกฎหมายดังกล่าว อย่างน้อยต้องกำหนดให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นอิสระและกำหนดให้มีการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

การจัดการศึกษาเรียนร่วมขึ้นในประเทศไทยครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2499 โดยโรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ ได้ส่งนักเรียนไปเรียนร่วมในโรงเรียนเซนต์คาเบรียลและได้ผลเป็นที่น่าพอใจ จึงมีการขยายการเรียนรวมไปยังโรงเรียนไปอีกหลายแห่งทั้งทางรัฐบาลและเอกชน แต่การดำเนินการเรียนร่วมกว่า 5 ปีจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการเรียนร่วมยังไม่กว้างขวางและทั่วถึงเท่าที่ควร โรงเรียนหลายแห่งปฏิเสธคนพิการและด้อยโอกาสเพราะเห็นว่าเป็นภาระขาดบุคลากรที่มีความรู้

ความสามารถ ไม่มีประสบการณ์ แต่ในที่สุดความหวังอันริบหรี่ของบุคคลที่ขาดโอกาสทางการศึกษาก็เกิดประกายขึ้น เมื่อมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ หรือจะเรียกว่าเป็น “ปีทองของคนพิการ” ก็ว่าได้ ที่ส่งผลให้ผู้พิการทุกประเภทได้มีโอกาสเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ

โครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ ในวัยเรียน ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในระบบโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการพิเศษทางการศึกษาและเพื่อการพัฒนาศักยภาพเด็กเป็นรายบุคคล โดยมีครูประจำชั้นและครูการศึกษาพิเศษให้ความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในโรงเรียนที่ดำเนินการจัดการเรียนร่วม กระทรวงศึกษาธิการได้มีความพยายามดำเนินการในรูปแบบโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในทุกจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ. 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมอย่างทั่วถึงในพื้นที่ใกล้บ้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, น.10)

สำหรับการดำเนินงานบริหารจัดการเรียนร่วมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน มีนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในรูปแบบเรียนร่วม พร้อมทั้ง ส่งเสริมสนับสนุนทั้งในเรื่องของงบประมาณ และกิจกรรมในการดำเนินการเพื่อให้โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ที่ตั้งอยู่ใน 15 อำเภอ ในเขตบริการทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ ทั้งนี้ เพื่อต้องการให้เป็นแหล่งวิทยากรด้านการศึกษาพิเศษแก่โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมทั่วไป แต่จากการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน กลับพบว่าการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน ประสบปัญหาคือ ด้านบุคลากรมีปัญหาเกี่ยวกับครูขาดความรู้และขาดทักษะในการคัดกรองเพื่อระบุประเภทความพิการ ทำให้ผลการคัดกรองที่ได้ไม่ชัดเจนและผิดพลาด ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการวางแผนพัฒนาตามความต้องการจำเป็นพิเศษ ดังที่ปรากฏในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อีกทั้งยังขาดความรู้และทักษะในเรื่องการวัดและประเมินผล รวมถึงผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจังเนื่องจากมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากและคิดว่าไม่ใช่กลุ่มสาระวิชาหลัก ที่ต้องยกระดับผลสัมฤทธิ์จึงไม่ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานในด้านนี้เท่าที่ควรและอีกประการหนึ่ง ที่เป็นปัญหาสำคัญคือ มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานการจัดการเรียนร่วมในระดับโรงเรียนอยู่เสมอ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ทั้งผู้บริหารและครูไม่สามารถทำหน้าที่ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเต็มที่เต็มเวลาและอย่างต่อเนื่อง ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน

ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ส่วนด้านงบประมาณ พบว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากรัฐไม่เพียงพอ และไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทั้งระบบ และแหล่งสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงาน องค์กรอื่น ๆ มีน้อยเพราะรายได้ของประชากรโดยรวมต่ำ เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่อยู่พื้นที่ราบสูงและประกอบอาชีพเกษตรกร

จากสภาพปัจจุบันและปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านงบประมาณ เพื่อให้ทราบสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม อันเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน มีรูปแบบเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน ครูผู้สอน จำนวน 15 คน ครูวิชาการ จำนวน 15 ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 20 คน และผู้ปกครอง จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 70 คน การวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยคัดเลือกโรงเรียนที่ทางศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน

ส่งต่อนักเรียนไปยังโรงเรียนที่เลือกแบบเจาะจงดังกล่าว จากโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนต้นแบบเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 2 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตของเนื้อหามุ่งศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดพิจิตร ซึ่งดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ดังต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
2. รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับสถานศึกษาในจังหวัดพิจิตร ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือนักเรียนพิการเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป โดยอาจจัดได้หลายรูปแบบและมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกัน ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือพิการเรียนร่วม
2. สภาพปัญหาในรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม หมายถึง สภาพหรือเหตุขัดข้อง สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานการจัดการแบบเรียนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนเรียนร่วม จังหวัดพิจิตร ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณ
3. รูปแบบ หมายถึง เป็นวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมที่สะท้อนถึงแนวทางการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมและเป็นวิธีการที่นำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือเหตุขัดข้อง หรือสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน
4. รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาในสถานศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ
 - 4.1 ด้านบุคลากร หมายถึง บุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเรียนร่วม มีการพัฒนาครูบุคลากรเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน มีการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะจัดการเรียนการสอน

เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรม และผลงานให้ผู้ปกครองทราบ ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนร่วมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีการติดต่อประสานงานหน่วยงานด้านการแพทย์ เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรับการตรวจรักษา บำบัด

4.2 ด้านวิชาการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอน การวางแผนพัฒนานักเรียน รายบุคคล การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนร่วม การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถตามศักยภาพนักเรียนรายบุคคลและการประเมินตามสภาพจริง การปรับหลักสูตรทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) การสอนเสริมในห้องทักษะทางวิชาการ ทักษะทางกิจวัตรประจำวัน และทักษะทางนันทนาการ การใช้เทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน การกระจายนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามห้องเรียนต่าง ๆ ให้เหมาะสม รวมไปถึงสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนและมีการวัดผลและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

4.3 ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน การปรับและจัดสภาพห้องเรียน อาคารเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภท จัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการจัดห้องเรียนเสริมทักษะทางวิชาการ จัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด และสร้างบรรยากาศการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในโรงเรียน

4.4 ด้านงบประมาณ หมายถึง งบประมาณให้เป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง มีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียนและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน การได้รับงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก การขอรับเงินงบประมาณ (คู่มือการศึกษา) จัดให้มีสื่อ อุปกรณ์ ที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษในห้องเสริมวิชาการ

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสายงานบริหาร เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

6. ครูรับผิดชอบเรียนร่วม หมายถึง ครูที่เป็นหัวหน้าการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน ซึ่งมีวุฒิทางการศึกษาพิเศษหรือผ่านการอบรม หรือมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1

7. ครูวิชาการ หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่สอนเสริม โดยจัดตารางสอนเพื่อช่วยเหลือเด็กพิเศษที่เรียนร่วมในชั้นปกติ ในด้านวิชาการตามความจำเป็นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่าเทียมกับเด็กปกติ ซึ่งอาจจัดเป็นห้องสอนเสริมพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กพิเศษที่ต้องการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาทางการเรียนตามความจำเป็น

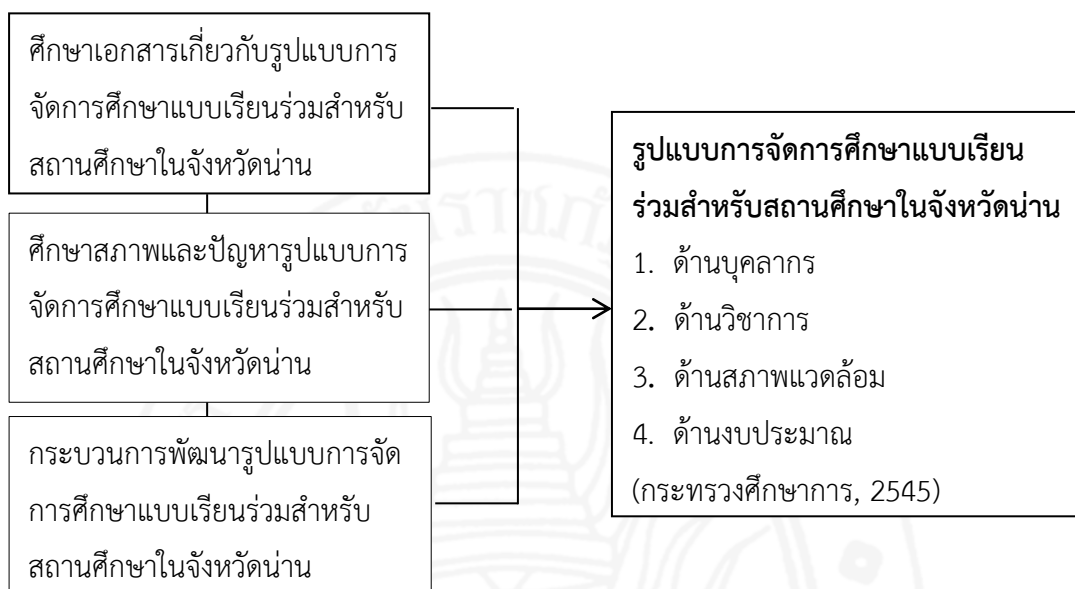
8. ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่มีความรู้ ความเข้าใจ และสนใจศรัทธาอาสาศักดิ์ ซึ่งจะต้องเตรียมแผนงานโครงการจัดการเรียนร่วม เตรียมบุคลากรในโรงเรียน นักเรียนผู้ปกครอง ให้พร้อมที่จะรับโครงการเรียนร่วมจัดเตรียมเอกสาร หลักฐาน แผนการสอน โครงการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ประสานงานต่าง ๆ ในโรงเรียนและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และแนวทางในการพัฒนาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ ครูรับผิดชอบเรียนร่วม และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1

2. ได้ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ผู้วิจัยได้รวบรวม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 1.1 นโยบายการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 1.2 รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 1.3 การจำแนกความพิการเพื่อจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
2. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเรียนร่วม
 - 2.1 การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
 - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
 - 2.3 ปรัชญาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
 - 2.4 ทฤษฎีพื้นฐานของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
3. แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับรูปแบบ
 - 3.1 กระบวนการพัฒนารูปแบบ
4. บริบทของโรงเรียนเรียนร่วม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

คนพิการเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคม หากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง ย่อมมีความรู้ความสามารถ มีศักยภาพที่จะประกอบอาชีพ พึ่งพาตนเอง และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รวมทั้งการช่วยสร้างสรรค์สังคมได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถคนพิการให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม หรือแรกพบความพิการให้การศึกษาอบรมให้รู้จักสิทธิ และหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี มีอาชีพ มีงานทำ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับผู้อื่นในสังคม ช่วยเหลือตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ มุ่งเน้นโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน ทั้งการศึกษาในระบบนอกระบบ และตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยยึดหลักการศึกษาเพื่อปวงชนที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิ

เสมอทั้งในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี รัฐจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” ประกอบกับมาตรา 30 วรรค 3 บัญญัติไว้ว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง ถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคลจะกระทำมิได้” นั้นหมายถึงว่าประชาชนคนไทยทุกคนมีสิทธิเสมอกันทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะยากดีมีจน หรือสภาพร่างกายพิการ โดยรัฐต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษาให้ มาตรา 55 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “บุคคลพิการ หรือทุพพลภาพ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ” การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ จึงเป็นการรวมพลังระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร ชุมชน องค์กรคนพิการ ผู้ปกครองคนพิการ และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทุกระบบและครบวงจร จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมพัฒนาระบบการทำงานร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมพัฒนาคนพิการได้เต็มศักยภาพ ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบตั้งแต่การค้นพบความพิการ การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพ การศึกษา การพัฒนาทักษะสังคม และการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

นโยบายการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1. ด้านการบริการ ให้ผู้พิการได้เรียนตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ โดยเน้นให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ให้โอกาสเด็กพิการ ได้เรียนทั้งด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ในหลักสูตรสายสามัญและให้ฝึกวิชาชีพเพิ่มเติมไปด้วย เพื่อให้คนพิการสามารถพัฒนาตนเองให้เพียงพอที่จะพึ่งตนเองได้
2. ด้านโอกาสทางการศึกษาให้ผู้พิการมีโอกาสได้รับการศึกษาทัดเทียมกับเด็กปกติ และให้คนพิการหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษา
3. ด้านการจัดการศึกษา ต้องจัดให้คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน โดยขยายการบริการทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน เน้นการร่วมและการจัดให้สอดคล้องกับประเภทและระดับของความพิการ
4. ด้านการรับนักเรียน ปรับ ภาว ระเบียบให้เอื้อต่อการรับเด็กพิการทุกคน และให้รับตั้งแต่แรกเกิด หรือแรกพบความพิการ โดยรัฐควรเพิ่มบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มให้ทั่วถึงทั้งในเขตเมืองและชนบท ต้องทำทะเบียนเพื่อรับรองความพิการที่ต้องได้รับการช่วยเหลือตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาของคนพิการ
5. ด้านหลักสูตรต้องพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับประเภทและระดับของผู้พิการ โดยให้เด็กเป็นหลักในกระบวนการเรียนรู้เรียนด้วยตนเองจากการ

ฝึกปฏิบัติ ให้เด็กพิการทุกประเภทสามารถสื่อความหมายและปรับพฤติกรรมให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

6. ด้านบริหารการศึกษา ให้มีคณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ เป็นหน่วยประสานงานกลาง และกำกับการบริหาร, โดยประสานกับกรมและจังหวัดและระดับความร่วมมือจากสถานศึกษาและสถานพยาบาลมาร่วมกันจัด, และต้องสำรวจจำนวนผู้พิการให้ตรงความเป็นจริง, รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าใจถึงการบริการทางการศึกษาและฝึกอบรมพ่อแม่ให้รู้จักดูแลลูกพิการตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ

7. ด้านทรัพยากร ให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรและวิชาการแก่สถานศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อคนพิการ และให้ภาคเอกชน ชุมชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานมีคุณภาพ ทั้งถึงและมีประสิทธิภาพ โดยจะพิจารณาให้หน่วยงานการศึกษาเพื่อคนพิการ ซึ่งอาจพัฒนาไปเป็นองค์การมหาชนในอนาคต หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ

8. ด้านบุคลากร ให้สถาบันอุดมศึกษาปรับปรุงการผลิตครูการศึกษาพิเศษให้พอเพียงและมีคุณภาพและให้มีรายวิชาการศึกษาพิเศษในหลักสูตรการฝึกหัดครู นอกจากนี้ พัฒนาครูประจำการให้มีเทคนิคการสอนที่ทันสมัยตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

9. ด้านการประเมินคุณภาพ จัดให้มีเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสำหรับการศึกษาเพื่อคนพิการโดยเฉพาะ และมีระบบประเมินคุณภาพผู้สอนผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีคณะกรรมการร่วมประเมินประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, องค์กรคนพิการ, และผู้ปกครอง

10. ด้านการส่งเสริมเอกชน ส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชน และองค์กรเอกชนที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทุกระดับ ทุกระบบ และทุกรูปแบบ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากร ให้เท่าเทียมกับการจัดการศึกษาของรัฐ

รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1. รูปแบบการเรียนในชั้นปกติตามเวลา เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง หรือผิดปกติเล็กน้อยเด็กพิการสามารถเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติเช่นเดียวกับเด็กปกติได้ตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด

2. รูปแบบการเรียนร่วม เป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องหรือผิดปกติแต่อยู่ในระดับที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ การจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบนี้ มุ่งให้เด็กพิการได้รับการศึกษา ในสถานะที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดเท่าที่แต่ละคนจะรับได้

3. รูปแบบเฉพาะความพิการ เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความพิการค่อนข้างมาก หรือพิการซ้ำซ้อนเป็นรูปแบบที่มีสภาพแวดล้อมจำกัดมากที่สุด แบ่งเป็น 4 ระดับได้แก่

3.1 รูปแบบการเรียนการสอนในห้องเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ

3.2 รูปแบบการเรียนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะทาง

3.3 รูปแบบการฟื้นฟูในสมรรถภาพในสถาบันเฉพาะทาง

3.4 การบำบัดในโรงพยาบาลหรือบ้าน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนร่วมในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพความพิการและความพร้อมของเด็ก เด็กที่มีความพิการน้อยและมีความพร้อมสูงอาจจัดให้เรียนร่วมเต็มเวลาเด็กที่มีความพิการมากขึ้นและมีความพร้อมน้อย อาจจัดให้เรียนในชั้นเรียนพิเศษลดหลั่นกันลงไปตามภาพประกอบและขยายรูปแบบเพิ่มเติม

ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การจำแนกประเภทความพิการของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดประเภทความพิการไว้ 9 ประเภท (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.3) ดังนี้

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อย จนถึงระดับตาบอดสนิทแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 คนตาบอด หมายถึง คนที่สูญเสียการมองเห็นมากจนต้องใช้อักษรเบรลล์หรือใช้วิธีการฟังเทป หรือแผ่นเสียงการเรียนการสอน หรือการตรวจวัดความชัดของสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6/ 60 หรือ 20/ 200 ลงมาจนบอดสนิท

1.2 คนเห็นเลือนราง หมายถึง คนสูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ที่ขยายใหญ่ได้ หรือต้องใช้แว่นขยายอ่าน หากตรวจวัดสายตาความชัดของสายตาข้างดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับระหว่าง 6/ 18 หรือ 20/ 70 ถึง 20/ 60 หรือ 20/ 200 หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับหูตึงน้อยถึงระดับหูหนวก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 คนหูหนวก หมายถึง ผู้ที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านการได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังก็ตามโดยมาตรฐานสากลคนหูหนวกคือผู้ที่ไม่ได้ยินตั้งแต่ที่ 90 เดซิเบลขึ้นไป

2.2 คนหูตึง หมายถึง ผู้ที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะรับข้อมูลผ่านการได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟังหรือไม่ก็ตามโดยทั่วไปจะใช้เครื่องช่วยฟังเมื่อมีระดับการได้ยินอยู่ระหว่าง 60-90 เดซิเบล

3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง คนที่พัฒนาการช้ากว่าคนปกติทั่วไปเมื่อวัดระดับสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วมีสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติทั่วไปและความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติอย่างน้อย 2 ทักษะ หรือมากกว่าเช่น ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะทางสังคม การดูแลตนเอง การเรียนวิชาการ เพื่อชีวิตประจำวัน ซึ่งลักษณะความบกพร่องทางสติปัญญาจะแสดงอาการก่อนอายุ 8 ปี แบ่งความบกพร่องของสติปัญญาได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 3.1 บกพร่องระดับเล็กน้อยระดับเขาวนปัญญาประมาณ 50- 70
- 3.2 บกพร่องระดับปานกลางระดับเขาวนปัญญาประมาณ 35-49
- 3.3 บกพร่องระดับรุนแรงระดับเขาวนปัญญาประมาณ 20-34
- 3.4 บกพร่องระดับรุนแรงมากระดับเขาวนปัญญาประมาณต่ำกว่า 20

4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ หมายถึง คนที่มีอวัยวะไม่สมส่วนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไปกระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังมีความพิการทางระบบประสาทมีความลำบากในการเคลื่อนไหวซึ่งเป็น อุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ได้แก่ ตาบอด หูหนวก แบ่งเป็นประเภท ดังนี้

- 4.1 โรคของระบบประสาท เช่น โรคอัมพาตเนื่องจากสมองพิการหรือซีรีบรัลพัลซี (Cerebral Palsy) โรคลมชักมีลติเพิลสเคลอโรซิส (Multiple Sclerosis)
- 4.2 โรคทางระบบกล้ามเนื้อและกระดูก เช่น ข้ออักเสบเท้าปุ๊กโรคกระดูกอ่อนโรคอัมพาต กล้ามเนื้อลีบหรือมีสคิวลาร์ดีสโทรฟี (Muscular Dystrophy) กระดูกสันหลังคด การไม่สมประกอบมาตั้งแต่กำเนิดเช่นโรคคีรีระ โดสไปนาบิฟิดา (Spina Bifida) แขนขาด้วนแต่กำเนิดเดี่ยว แคระ
- 4.3 สภาพความพิการและความบกพร่องทางสภาพอื่น ๆ ได้แก่ สภาพการพิการอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ เช่น ไฟไหม้ แขนขาด และโรคติดต่อ เช่น โรคโปลิโอ โรคเยื่อสมองอักเสบจากเชื้อไวรัสและอันตรายจากการคลอด ความบกพร่องทางสุขภาพ เช่น หอบหืด โรคหัวใจ วัณโรคปอด ปอดอักเสบ

5. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง คนที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟังการพูดการคิดการอ่านการเขียนการสะกดหรือการคำนวณรวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้สมองได้รับบาดเจ็บการปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไปโดยจำแนกประเภทเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ดังนี้

- 5.1 ความบกพร่องทางการฟังและการพูดเด็กบางคนอาจมีปัญหาหนักในระดับที่รุนแรงแตกต่างกันไปตามสภาพความบกพร่องทางการฟังและการพูดลักษณะสภาพความบกพร่องทางการฟังและการพูดนี้ เรียกว่า อาเฟเซีย (Aphasia) อาจแสดงพฤติกรรมต่างกัน เช่น พัฒนาการทางการพูดล่าช้าจำแนกเสียงพูดไม่ได้ไม่เข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษาพูดไม่เป็นประโยค เป็นต้น
- 5.2 ความบกพร่องทางการอ่านเกิดจากความผิดปกติทางจิตวิทยาที่เกิดจากการรับส่งข้อมูลทางสมอง ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ศัพท์ทางวิชาการ

เรียกว่า ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) พฤติกรรมที่มักปรากฏคืออ่านช้ามีความลำบากในการอ่านคำต่อคำ ต้องสะกดคำจึงอ่านได้จำตัวอักษรไม่ได้อ่านข้ามอ่านเพิ่มคำผันเสียงวรรณยุกต์ ไม่ได้จำคำศัพท์ ไม่ได้เล่าเรื่องที่อ่าน ไม่ได้จับใจความสำคัญ/ เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านไม่ได้ เป็นต้น

5.3 ความบกพร่องทางการเขียน หมายถึง เด็กที่ไม่สามารถเขียนหนังสือได้มักมีความบกพร่องในการเรียงลำดับในการเขียน เด็กอาจแสดงพฤติกรรมดังนี้ ลากเส้นวนไปวนมา ไม่รู้จะม้วนหัวเข้าหรือม้วนหัวออก เขียนหนังสือไม่เป็นตัวเขียน ไม่เป็นคำเขียน เรียงลำดับ อักษรผิดเขียนพยัญชนะสลับกัน เขียนไม่ตรงบรรทัด เป็นต้น ซึ่งการเขียนถือเป็นทักษะสูงสุด ในกระบวนการทางภาษาเป็นการแสดงออกที่ต้องมีทักษะการฟังการพูดการอ่านมารวมกัน จึงจะทำให้การเขียนประสบความสำเร็จ

5.4 ความบกพร่องทางการคิดคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่เข้าใจเรื่องสัญลักษณ์และความหมายทางคณิตศาสตร์ ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข ไม่เข้าใจความหมายของจำนวนเด็กเหล่านี้เรียกตามศัพท์ทางวิชาการว่า ดิสแคลคูลียา (Dyscalculia)

5.5 ความบกพร่องทางกระบวนการคิดกล่าว คือ เด็กมีกระบวนการมองและคิดตลอดจนลำดับความเข้าใจที่แตกต่างกันมีความยากลำบากในการคิดกระบวนการให้เหตุผลหรือการกำหนดแนวความคิดรวบยอดเด็กอาจมีลักษณะต่าง ๆ เช่น ไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนใหญ่และส่วนย่อยมีความจำระยะสั้นไม่มีความอดทนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง คนที่มีความบกพร่องในเรื่องการออกเสียงพูดที่ไม่ใช่สาเหตุของการสูญเสียการได้ยิน เช่น เสียงผิดปกติอัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่องของความเข้าใจ หรือการใช้ภาษาพูด การเขียนและหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษาเนื้อหาของภาษา และหน้าที่ของภาษา

7. บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ หมายถึง คนที่แสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากเด็กปกติทั่วไปและพฤติกรรมเบี่ยงเบนนี้ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กและผู้อื่นเป็นผลมาจากความขัดแย้งของเด็กกับสภาพแวดล้อม หรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในตัวเด็กซึ่งทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ขาดสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนหรือผู้เกี่ยวข้องมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในวัยเดียวกันมีความเก็บกดทางอารมณ์โดยแสดงออกทางร่างกายซึ่งบางคนมีความบกพร่องที่เป็นปัญหาอย่างมากและปัญหาพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคม

8. บุคคลออทิสติก หมายถึง คนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคมภาษาและการสื่อความหมายพฤติกรรมอารมณ์และจินตนาการซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานของสมองบางส่วนที่ผิดปกติไปลักษณะของบุคคลออทิสติก มีดังนี้

8.1 มีความบกพร่องทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น ไม่มองสบตาบุคคลอื่นไม่มีการแสดงออกทางสีหน้ากิริยาท่าทางเล่นกับเพื่อนไม่เป็นไม่สนใจที่จะทำงานร่วมกับใครไม่เข้าใจพฤติกรรมของคนอื่น

8.2 มีความบกพร่องทางการสื่อสารทั้งด้านการใช้ภาษาพูดความเข้าใจภาษาการแสดงกริยาสื่อความหมายซึ่งมีความบกพร่องหลายระดับ ตั้งแต่ไม่สามารถพูดจาสื่อความหมายได้เลยหรือพูดได้แต่ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจบางคนพูดแบบเสียงสะท้อนหรือเลียนแบบทวนพูดบางคนจะพูดซ้ำแต่ในเรื่องที่ตนสนใจมีการใช้สรรพนามสลับที่ระดับเสียงพูดอาจมีความผิดปกติ

8.3 มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์บางคนมีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ผิดปกติ การแสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสมกับวัยบางคนมีอาการก้าวร้าวรุนแรงเมื่อเปลี่ยนสภาพแวดล้อม

8.4 มีความบกพร่องด้านการรับรู้ทางประสาทสัมผัสการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ การรับรู้ทางการเห็นการตอบสนองต่อการฟังการสัมผัสการรับกลิ่นและรสที่มีความแตกต่าง เช่น บางคนชอบมองแสงบางคนรับเสียงบางเสียงไม่ได้ เป็นต้น

8.5 มีความบกพร่องด้านการใช้อวัยวะต่าง ๆ อย่างประสานสัมพันธ์กันการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายรวมทั้งการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็กมีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวผิดปกติการใช้กล้ามเนื้อเล็กในการหยิบจับไม่ประสานสัมพันธ์กัน

8.6 มีความบกพร่องด้านการจินตนาการไม่สามารถแยกเรื่องจริงเรื่องสมมุติหรือประยุกต์ วิธีการจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่อีกเหตุการณ์หนึ่งได้เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ยากไม่สามารถจัดระบบความคิดทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน

8.7 มีความบกพร่องด้านสมาธิมีความสนใจที่สั้นวอกแวกง่าย

9. บุคคลพิการซ้ำซ้อน หมายถึง คนที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน เช่น คนปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยิน เป็นต้น

จากข้อความที่กล่าวมาเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีลักษณะแตกต่างกันและมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการโรงเรียนจะต้องจัดให้เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของความพิการเพื่อให้ความบกพร่องนั้น ๆ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาอันจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

จากประเภทของคนที่มีความต้องการพิเศษที่กล่าวมา พอสรุปได้ ดังนี้ บุคคลที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 9 ประเภท สามารถจัดการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยได้โดยคำนึงถึงความแตกต่างตามประเภทของความพิการและสอดคล้องกับความจำเป็นของแต่ละบุคคลให้พัฒนาได้เต็มตามศักยภาพสูงสุด

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษรูปแบบการจัดการเรียนร่วมเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยเรียนในบางวิชา (Integration) หรือบางเวลาตามความพร้อมของเด็กและการเรียนเต็มเวลา (Mainstreaming) โรงเรียนและครูไม่มีการเตรียมการจัดการเรียนรู้เป็นพิเศษให้กับเด็กพิการต่อนานักวิชาการได้มีความเห็นว่าควรจัดการเรียนร่วมให้เด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไปในทุกวิชา โดยโรงเรียนต้องเตรียมแผนการเรียนสำหรับเด็กรายบุคคล

ความหมายของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

ปัจจุบันนี้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีแนวทางที่ชัดเจนขึ้นกล่าวคือแทนที่จะจัดการศึกษาให้เป็นแบบเฉพาะทางหรือการศึกษาเฉพาะความพิการแต่ละประเภทเปลี่ยนมาเป็นการจัดในลักษณะการศึกษาแบบเรียนร่วม (Inclusive Education) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.7)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, น.41) ได้กล่าวถึง ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วม หมายถึง การรวมเอาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในระบบการศึกษาปกติมีการร่วมกิจกรรมและใช้เวลาช่วงใดช่วงหนึ่งในแต่ละวันระหว่างเด็กซึ่งมีความหมายคล้ายคลึงกันการเรียนร่วมมี 2 ลักษณะ คือ

การเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสได้เรียนชั้นเดียวกับเด็กปกติตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียนเด็กปกติได้รับบริการการจัดการเรียนสอนและบริการนอกห้องเรียนอย่างไรเด็กที่มีความต้องการพิเศษก็ได้รับบริการ เช่นเดียวกัน เป้าหมายสำคัญของการเรียนร่วมเต็มเวลาคือเพื่อให้เด็กเข้าใจซึ่งกันและกันตอบสนองความต้องการซึ่งกันและกันและมีปฏิสัมพันธ์กันและกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติเด็กปกติจะยอมรับความหลากหลายของแต่ละคนเข้าใจว่าคนเราเกิดมาไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกอย่างในความแตกต่างกันคนเราต้องการความรักความสนใจความเอาใจใส่ เช่นเดียวกันทุกคน การเรียนร่วมบางเวลา (Integration) หมายถึง การจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน ในโรงเรียนปกติโดยอาจจัดให้อยู่ในชั้นปกติในบางเวลา เช่น วิชาดนตรี พลศึกษาหรือร่วมกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กีฬาสี เป็นต้น โดยคาดหวังว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสแสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กปกติหรือการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นปกติบางวิชาและรวมถึงการจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

การเรียนรู้ร่วม Inclusive Education หรือการจัดการศึกษาโดยรวมเป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนโดยไม่มีแบ่งแยกว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปกติหรือเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษเด็กทุกคนที่ผู้ปกครองพามาเข้าเรียนทางโรงเรียนจะต้องรับเด็กและจะต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมการเรียนรู้ร่วมยังหมายถึงการศึกษาที่ไม่แบ่งแยกระดับชั้นเช่นอนุบาลประถมศึกษามัธยมศึกษาอุดมศึกษาตลอดจนการดำรงชีวิตของคนในสังคมหลังจบการศึกษาจะต้องดำเนินไปในลักษณะร่วมกันที่ทุกคนต่างเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเขาเหล่านั้นต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกันกับเด็กปกติ โดยไม่มีแบ่งแยก

เบญจา ชลธารันนธ์ (2543, น.12) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ร่วมไว้ว่า หมายถึงการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนในระบบการศึกษาเดียวโดยไม่แยกว่าเด็กพิการต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะรวมทั้งเด็กนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทุกด้านทั้งด้านการแพทย์กึ่งแพทย์วิชาการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา โรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเทคนิคการเรียนการสอนและสถานที่ รวมทั้งจัดให้มีบุคคลสนับสนุนทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้เด็กทุกคนได้เรียนรวมในสถานที่เดียวกัน

ณัฐกฤตา ไพศาลสมบัติ (2543, น.26) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ร่วมว่าเป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในโครงการศึกษาทั่ว ๆ ไปได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและเด็กที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ซึ่งเด็กเหล่านี้มีความหมายเป็นทั้งความคิดรวบยอดและการปฏิบัติทางด้านความคิดรวบยอดนั้น การเรียนรู้ร่วม คือ ความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหมือนกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กปกติส่วนทางด้านปฏิบัตินั้น การเรียนรู้ร่วม คือ การจัดสถานที่ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นการจัดสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดที่พวกเขาต้องได้รับจากความคิดรวบยอดและการปฏิบัติจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ร่วมเป็นมากกว่าการรวมเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติเข้าด้วยกันทางด้านกายภาพ แต่การจัดการเรียนรู้ร่วมเป็นการวางแผนและการส่งเสริมสนับสนุนด้านการปฏิบัติให้ได้ผลในการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มาสู่สังคมปกติและดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขในสังคมนั้น ๆ

วิลาวัลย์ วงศ์คุมาโรจน์ (2545, น.45) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ร่วม หมายถึงการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมกันกับเด็กปกติโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้เด็กพิเศษเกิดทักษะและประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้ร่วม คือ การที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสในการเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลาและเป็นเด็กที่มีความพิการไม่มากนักมีระดับสติปัญญาและความพร้อม

ด้านการเรียนตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคมได้รับการทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กนักเรียนคนอื่น ๆ โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียน

จากความหมายและคำจำกัดความของการเรียนร่วมที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ พอสรุปได้ว่า การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วม ได้รับการสื่อ สื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกและได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็กปกติในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดโดยคำนึงถึงความสามารถเฉพาะบุคคลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ศักยภาพและความสามารถของเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ สังคมและสติปัญญา ให้เจริญถึงจุดสูงสุดและสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า การเรียนร่วม คือ การจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้แก่เด็กพิการ ได้เข้าเรียนร่วมชั้นปกติให้มากที่สุดได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ปรับตัวทางสังคม เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง และสามารถนำไปพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

การเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติเป็นการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและให้ความเสมอภาคแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีโอกาสเรียนได้มากที่สุดซึ่ง ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (2529, น.3) ให้เหตุผลและแนวทางการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้านโดยไม่ต้องเป็นภาระแก่ผู้ปกครองต้องรับส่งเด็กไปโรงเรียนพิเศษที่ห่างไกล
2. เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองไม่ต้องเสียเงินส่งบุตรไปอยู่โรงเรียนประจำ
3. เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีชีวิตอยู่ในครอบครัวกับบิดามารดาและญาติพี่น้องตามปกติมีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัวโดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการ
4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้จึงนับว่า เป็นประสบการณ์ตรงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
5. เป็นการลดภาระของรัฐบาลเพราะจะจัดตั้งโรงเรียนพิเศษเฉพาะต้องใช้งบประมาณมาก
6. สังคมเข้าใจและยอมรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษว่ามีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติและ ช่วยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ร่วมในสังคมอย่างเป็นประโยชน์ได้

ดังที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่าการศึกษาแบบเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนของโรงเรียนทั่วไปตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยรับความช่วยเหลือตามความจำเป็นเพื่อพัฒนาการในทุกด้านของวิถีแห่งชีวิตและให้มีความรู้ความสามารถซึ่งมีความเชื่อที่ว่าเด็กทุกคนไม่ว่าจะพิการรุนแรงมากแค่ไหนสามารถพัฒนาได้แนวคิดนี้

สะท้อนให้เห็นถึงสิทธิทางการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะได้รับความเสมอภาคของการศึกษาทั้งยังมีทักษะในการดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัวและคนปกติในสังคมได้อย่างมีความสุข และมีคุณค่าการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการและการวางแผนในการบริหารจัดการศึกษาซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2545, น.7) ได้สรุปหลักการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ดังนี้

1. ความยุติธรรมในสังคม กล่าวคือ เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาสิทธินี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคน
2. การเรียนรู้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ไม่ว่าเด็กคนนั้นจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา
3. การจัดการศึกษาเป็นลักษณะของการจัดการศึกษาเพื่อคนทุกคน การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเป็นการขจัดการแบ่งแยกสังคมอย่างหนึ่งการเรียนร่วมเป็นการสอนคนให้ดำรงชีวิตร่วมกัน ดังนั้นการศึกษาจึงควรเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อคนทุกคน(Education For All)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมควรจัดให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศที่เน้นการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนเป็นสำคัญที่เน้นการพัฒนาศักยภาพความต่างระหว่างบุคคล

สรุปได้ว่า แนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จะต้องร่วมมือกันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน รวมทั้งผู้ประกอบการและชุมชน โดยปลูกฝังด้านจิตสำนึกและเจตคติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กทุกคนโดยคำนึงถึงศักยภาพความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือความบกพร่องเฉพาะบุคคล ซึ่งจะให้สิทธิเท่าเทียมกันทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลใดเป็นพิเศษเฉพาะ

ปรัชญาของการจัดการแบบเรียนร่วม

ในสังคมปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าไม่มีสังคมใดไร้คนพิการ ดังนั้นเมื่อคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและเราไม่สามารถขจัดคนพิการออกจากสังคมได้จึงควรเตรียมผู้พิการตั้งแต่เยาว์วัยให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้เน้นการศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เชื่อว่าการให้เด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติจะช่วยให้เด็กได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุขเมื่อเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติเท่าที่จะสามารถจะทำได้การที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบของการเรียนร่วมนี้ได้ดำเนินการบนพื้นฐานของปรัชญาและหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เรื่องสิทธิมนุษยชนเด็กทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษาการได้รับบริการทางการศึกษาและอื่น ๆ จะสามารถได้รับประโยชน์สูงสุดเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

2. การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรจัดให้เร็วที่สุดตั้งแต่แรกเริ่มค้นพบ ความพิการในเด็กและจะต้องจัดให้สนองกับความต้องการพิเศษของผู้เรียนเพื่อพัฒนาให้มี ความสามารถช่วยเหลือตนเองได้และสามารถมีส่วนร่วมในสังคมใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. การบำบัดและป้องกันการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้มีบทบาทในการบำบัดรักษา และป้องกันเพื่อจัดความไม่สามารถในการเรียนรู้ให้ลดลงจากเด็กโดยการหาวิธีการเรียนการสอน แบบต่าง ๆ มาทดแทนส่วนการป้องกันมีลักษณะให้การศึกษเพื่อสนองความต้องการของเด็กและ จัดหาวิธีการที่ป้องกันสภาพความพิการไม่ให้ขยายมากขึ้นและไม่ทำให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้นจาก ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาในระยะแรกนั้นเป็นการจัดการศึกษาในลักษณะการ เรียนร่วมโดยโรงเรียนจะดำเนินการคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่สามารถเรียนรวมได้หรือไม่ ต่อมาปี พ.ศ. 2542 รัฐบาลมีนโยบายให้เป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ “คนพิการทุกคน ที่อยากเรียน ต้องได้เรียน” จึงเกิดแนวคิดใหม่สำหรับการศึกษาเพื่อคนพิการขึ้นเรียกว่า “การจัดการศึกษา แบบเรียนร่วม” ซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น.8) ได้สรุปปรัชญาของการจัดการศึกษาแบบเรียน ร่วม ไว้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการเป็นการรวมพลังระหว่างหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรคนพิการและผู้ปกครองคนพิการ และองค์กรเอกชนอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการ ประสานความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการทุกระบบและครบวงจร

2. การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกและสร้างเจตคติดีที่เหมาะสมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการโดยสังคมชุมชนผู้จัดบริการและประชาชนตระหนักถึงศักยภาพความ แตกต่างระหว่างและเฉพาะบุคคลรวมถึงสิทธิเท่าเทียมของบุคคลทุกคน

3. การจัดการศึกษาให้กับเด็ก ๆ ทุกคนในระบบการศึกษาเดียวกันโดยไม่แยกว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะรวมทั้งเด็กนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทุก ด้านทั้งด้านการแพทย์วิชาการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทาง การศึกษาโรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเทคนิคการสอน สถานที ฯลฯ รวมทั้งจัดให้มีบุคคลสนับสนุน

จากปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาให้เด็กที่มี ความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไปตามความเหมาะสมกับศักยภาพของเด็กก่อให้เกิด คุณค่าในตัวเด็กสร้างสรรค์ความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติอัน เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ทฤษฎีพื้นฐานของการจัดการแบบเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2533, น.24) ได้สรุปทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วม ดังนี้

1. ในสังคมมนุษย์มีทั้งคนปกติและผู้มีความบกพร่องต่าง ๆ เมื่อสังคมไม่สามารถแยกคนที่มีความบกพร่องออกจากสังคมปกติได้ตั้งนั้นจึงไม่ควรแยกการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษร่วมกับเด็กปกติ
 2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษต่างจากเด็กปกติตั้งนั้นควรจัดรูปแบบและวิธีการศึกษาให้แตกต่างไปจากเด็กปกติเพื่อให้เด็กมีศักยภาพในการเรียนรู้อย่างเต็มที่
 3. เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษการศึกษาจะช่วยให้ความสามารถของเด็กแต่ละคนปรากฏเด่นชัดขึ้น
 4. เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานต่างกันทางการเลี้ยงดูจากครอบครัวเศรษฐกิจสังคมการศึกษาสติปัญญาและทักษะการศึกษาจะช่วยให้แต่ละคนได้เรียนรู้เพื่อการปรับตัวเข้ากับและให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก
 5. เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านร่างกายสติปัญญาอารมณ์และสังคมการจัดการศึกษาจึงต้องจัดเพื่อพัฒนาทุกด้านให้สูงสุดตามความสามารถของแต่ละบุคคลจากปรัชญาและทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วมดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นการยอมรับแล้วว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคมการให้เด็กได้เรียนร่วมกับเด็กปกติย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันอันเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขในอนาคต เมื่อเด็กเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ตั้งนั้นจึงต้องเตรียมให้เด็กมีความพร้อมที่จะดำรงชีพอยู่ในสังคมตามศักยภาพของแต่ละคนประกอบกับการฝึกฝนฟื้นฟูบำบัดและการเรียนรู้จากระบบการศึกษาที่จัดขึ้นอย่างเหมาะสม
- จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าทฤษฎีพื้นฐานของการเรียนร่วมนั้นควรจัดการศึกษาที่เน้นความเท่าเทียมเพื่อตอบสนองความต้องการแต่ละบุคคลโดยยึดหลักการที่เน้นผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาอารมณ์เพื่อให้อาจปรับตัวให้เข้ากับการดำรงชีวิตในสังคมได้

รูปแบบการจัดการแบบเรียนร่วม

ผดุง อารยะวิญญู (2533, น.25) กล่าวถึง รูปแบบการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติว่ามีหลายลักษณะและรูปแบบที่นิยมปฏิบัติกันในหลายประเทศและประสบผลสำเร็จมีดังต่อไปนี้

1. เรียนร่วมในชั้นปกติเป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน ร่วมกับเด็กปกติและเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ
2. เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำปรึกษาแนะนำ
3. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน
4. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ

5. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา

6. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

เนื่องจากการจัดการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะที่ควรดูแลช่วยเหลือมากกว่าปกติเพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย อารมณ์ สังคม ดังนั้น ในการจัดการศึกษาให้กับเด็กเหล่านี้ จึงต้องดำเนินการเป็นพิเศษโดยมีหลักการที่สำคัญ คือ การเตรียมความพร้อมการจัดการเรียนการสอนและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กพิการในแต่ละระดับและแต่ละประเภทและบำบัดฟื้นฟูให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เด็กพิการได้รับประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาจนสามารถพัฒนาเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลในการจัดการศึกษาพิเศษ มีการแบ่งรูปแบบในการจัดตามระดับความจำกัดของสภาพแวดล้อมตั้งแต่สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) ต้องได้รับการบำบัดฟื้นฟูและการศึกษาที่จัดให้เป็นพิเศษโดยจัดแบ่งเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนในชั้นปกติเต็มเวลา (Full Day Regular Class) เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องหรือผิดปกติน้อยมากเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าเรียนในชั้นเรียนปกติเช่นเดียวกับเด็กปกติได้ตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียนรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด

2. รูปแบบการเรียนร่วม (Mainstreaming) เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้การจัดการศึกษาพิเศษในรูปแบบนี้ มุ่งให้เด็กได้รับการศึกษาในสภาวะที่มีข้อจำกัดเท่าที่แต่ละคนจะรับได้โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

2.1 รูปแบบการเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาและมีวิทยากรพิเศษบางครั้ง (Full Day Regular Class With Instruction By Specialist) เด็กจะเรียนในชั้นเรียนปกติโดยได้รับการสอนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในบางเวลา

2.2 รูปแบบการเรียนในชั้นปกติเต็มเวลาและมีบริการแนะแนว (Full Day Regular Class With Consultation) เด็กจะเรียนร่วมกับเด็กปกติและได้รับบริการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือเป็นพิเศษ

2.3 รูปแบบการเรียนในชั้นเรียนปกติบางเวลาและเรียนห้องเรียนเสริมบางเวลา (Part day Regular Class And Part-Day Resource Room)

2.4 รูปแบบการเรียนในชั้นเรียนปกติบางเวลาและเรียนห้องเรียนพิเศษบางเวลา (Part Day Regular Class And Part-Day Special Class)

2.5 รูปแบบการเรียนในห้องเรียนพิเศษเต็มเวลาแต่มีการบูรณาการกิจกรรมทางสังคม (Full Day Special Class With Social Integration) เด็กจะเรียนในห้องเรียนพิเศษเฉพาะกลุ่มและเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมของเด็กปกติ

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนร่วมเป็นกระบวนการที่จัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ารับการเรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติตามสภาพและความสามารถของเด็กแต่ละคนและได้รับความช่วยเหลือตามสภาพความต้องการของเด็กพิเศษเพื่อให้เกิดการพัฒนาการตามศักยภาพของแต่ละคนได้อย่างเต็มที่

แนวทางและหลักการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม

การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการและการวางแผนในการจัดการเรียนร่วมซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2533, น.28) สรุปข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

1. การเรียนร่วมนั้นควรเริ่มเมื่ออายุน้อยดังนั้นควรเริ่มตั้งแต่ชั้นปฐมวัย
 2. สถานศึกษาที่จะบริการด้านการเรียนร่วมต้องมีความพร้อมด้านบุคลากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้ทำหน้าที่สอนเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 3. ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษานั้นควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจและอบรมครูเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนและนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับโครงการเรียนร่วมที่จะเริ่มขึ้นในสถานศึกษานั้นให้เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบ
 4. สถานศึกษาจะต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนอุปกรณ์อันจำเป็นในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
 5. ควรมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) เพราะช่วยให้การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษบรรลุเป้าหมายตรงตามความต้องการพิเศษของแต่ละบุคคล
 6. หากไม่จำเป็นแล้วไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติในแง่ของการให้บริการการเรียนการสอนทั้งนี้เพื่อให้เด็กปกติได้เข้าใจถึงความต้องการและศักยภาพของเด็กที่จะพัฒนาตนเอง
 7. การประเมินพัฒนาการและผลการเรียนของเด็กต้องกระทำสม่ำเสมอด้วยวิธีการประเมินที่เชื่อถือได้
 8. ศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอและหาทางปรับปรุงแก้ไขให้บริการดังกล่าวมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม
- ซึ่ง จารึก โกษาพงศ์ (2545, น.9) สรุปไว้ 13 ประการ ดังนี้
- 8.1 ครูตั้งความคาดหวังว่าเด็กจะสามารถเรียนรู้ได้
 - 8.2 ครูไม่ด่วนสรุปเอาเอง
 - 8.3 ครูห่มเทสิ่งร้ายให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ ให้มาก
 - 8.4 ครูให้สิ่งชี้แนะแก่เด็กปกติ

- 8.5 ครูกระทำกิจกรรมให้มีชีวิตชีวา
- 8.6 สอนย้ำและทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ เท่าที่จำเป็น
- 8.7 ครูดึงเด็กทั้งสองประเภทให้มาสัมพันธ์กัน
- 8.8 ครูทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งมีคุณค่าเกิดผลดี
- 8.9 ครูจัดกิจกรรมการสอนทำให้เป็นรูปธรรม
- 8.10 ครูทำให้เด็กมีความประหลาดใจคาดไม่ถึง
- 8.11 กิจกรรมเน้นในทางบวกเป็นสำคัญ
- 8.12 ครูจัดการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน
- 8.13 ถ้าเด็กไม่เข้าใจครูพร้อมที่จะกลับไปเริ่มต้นใหม่การจัดการเรียนร่วมไม่ได้หมายถึง

เพียงแต่การนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มาอยู่ร่วมกับเด็กปกติเท่านั้นแต่ยังหมายถึง การเรียนรู้ และการเจริญเติบโตในสิ่งแวดล้อมซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะได้ปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติในการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ และมากกว่านั้น ยังเป็นการให้โอกาสแก่คณะครูผู้บริหาร ครูสอนพูด นักแก้ไข การพูด นักจิตวิทยา นักโสตสัมผัสวิทยา นักกายภาพบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ และจิตแพทย์ได้ ประสานงานกันทำงานร่วมกันเพื่อช่วยเหลือให้เจริญเติบโตและได้ประโยชน์สูงสุด ตามความต้องการ พิเศษของแต่ละบุคคลการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการ และการบริหารจัดการการวางแผนในการจัดการเรียนร่วม Gearheart And Weishahn (อ้างถึงใน ญรัฐกฤตา ไพศาลสมบัติ, 2543, น.70) เสนอหลักการ ดังนี้

1. การจัดบริการควรจัดให้ตั้งแต่เริ่มต้นที่ค้นพบความพิการ
2. การจัดการศึกษาควรสนองความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละประเภทและควรเป็น ลักษณะการศึกษารายบุคคล
3. การบริการควรครอบคลุมตั้งแต่เด็กก่อนวัยเรียนจนถึงระดับการศึกษาสูงสุดที่เด็ก สามารถเข้ารับบริการได้
4. ควรจัดในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดตามความเหมาะสม
5. การศึกษาควรมุ่งเน้นให้เด็กเป็นตัวของตัวเองยอมรับตนเองเชื่อมั่นในตนเอง

มีการควบคุมตนเองและช่วยเหลือตนเองได้ไม่เป็นภาระของครอบครัวและสังคม ผดุง อารยะวิญญู (2533, น.35) ได้สรุปข้อเสนอแนะหลักการจัดการเรียนร่วม ดังนี้

- 5.1 การเรียนร่วมนั้นควรเริ่มเมื่อเด็กอายุยังน้อย ดังนั้น ควรเริ่มเรียนร่วมตั้งแต่ ในชั้นปฐมวัย
- 5.2 สถานศึกษาที่จะบริการด้านการเรียนร่วมต้องมีความพร้อมด้านบุคลากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้ทำหน้าที่สอนเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5.3 ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษานั้นควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจอบรมครูเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนและนักเรียนปกติเกี่ยวกับโครงการเรียนร่วมที่สถานศึกษาให้บริการเพื่อเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ

5.4 สถานศึกษาจะต้องมีเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสิ่งอำนวยความสะดวกอันจำเป็นในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการพิเศษของผู้เรียน

5.5 ควรมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) จะช่วยให้การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6 หากไม่จำเป็นไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติในแง่ของการให้บริการการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กปกติได้เข้าถึงความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5.7 การประเมินพัฒนาการและผลการเรียนของเด็กต้องกระทำสม่ำเสมอด้วยวิธีการประเมินที่เชื่อถือได้

5.8 ศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนอยู่เสมอและหาทางปรับปรุงแก้ไขให้บริการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ Cartwright and ward (อ้างถึงใน ธรรมนูญฯ พิศาลสมมติ, 2543, น.72) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลให้การจัดการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ ดังนี้

- 5.8.1 มีความตั้งใจจริงที่จะจัดการเรียนร่วม
- 5.8.2 เตรียมเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เข้าเรียนร่วมทางวิชาการและสังคม
- 5.8.3 เตรียมเด็กปกติให้มีความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนร่วม
- 5.8.4 ติดต่oprสานงานกับผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินการ
- 5.8.5 แก้ไขเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนสำหรับเด็กในชั้นเรียนร่วม
- 5.8.6 ประเมินความก้าวหน้าของเด็กที่เข้าเรียนร่วม
- 5.8.7 ดำเนินการส่งต่อตามพัฒนาการของเด็กต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, น.66) การจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุ ตามเป้าหมาย หรือเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาเพื่อสนองตอบความต้องการระหว่างบุคคล มีหลักการดำเนินการ ดังนี้

1. ทำงานเป็นทีมให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมทั้งพ่อแม่/ ผู้ปกครองชุมชนครูผู้บริหารบุคลากรทางการศึกษาบุคลากรทางการแพทย์
2. ปรับการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่และจัดหาเพิ่มเติมตามความจำเป็น
3. ให้เด็กปกติดูแลช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
4. สร้างเครือข่ายในการทำงาน

5. ประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
 6. จัดระบบข้อมูลสารสนเทศของเด็กและครูเป็นรายบุคคล
 7. ช่วยเหลือและสนับสนุนเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545, น.26-43) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนร่วม เพื่อเป็นแนวทางดำเนินงานแก่โรงเรียนในสังกัด มี 4 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมการ

1.1 การเตรียมสิ่งแวดล้อม

1.1.1 อาคารสถานที่ ต้องจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อความสะดวกและเหมาะสมกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เตรียมห้องเรียน มุมวางเครื่องใช้และอุปกรณ์ อาจจำเป็นต้องจัดสร้างหรือดัดแปลงให้เหมาะสม เช่น พื้นควรปูด้วยกระเบื้องยางทำทางลาด รววจับในที่นั่งน้ำสำหรับเด็กบกพร่องทางร่างกาย เป็นต้น

1.1.2 การจัดห้องเรียนและที่นั่ง ห้องเรียนไม่ว่าจะเป็นชั้นพิเศษเฉพาะหรือห้องเรียนร่วม ควรเป็นห้องที่ไม่มีเสียงรบกวนหรือมีน้อยที่สุด ไม่ควรจัดห้องที่อยู่ติดถนนหรือห้องดนตรี

1.1.3 รูปแบบการจัดห้องเรียน จัดเหมือนการจัดห้องเรียนเด็กปกติ คือ จัดให้มีโต๊ะครูควรสะดวกในการเดินดูนักเรียนอย่างใกล้ชิด และสามารถร่วมกิจกรรมกับนักเรียนได้ กระดานดำจัดไว้หน้าห้องเรียน ป้ายนิเทศ แผนภูมิ แผนที่ ติดไว้ตามผนังห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้เรียน ควรเหมาะสมกับวัยของเด็ก จัดให้อื้อต่อการเรียนการสอน ผู้เก็บเอกสารคู่มือครู และสื่ออุปกรณ์ แฟ้มข้อมูลประจำตัวเด็ก แบบประเมินความก้าวหน้า โดยจัดชั้นให้มที่ว่างในการประกอบกิจกรรม และ ที่ว่างสำหรับเด็กพิการทางกายเคลื่อนไหวสะดวก นอกจากนี้ควรจัดให้มีห้องฝึกพูดหรือห้องเสริมวิชาการไว้ด้วย

1.2 การเตรียมบุคลากร

ควรมีการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้พร้อมที่จะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม เข้าใจการปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องการสอน เพื่อเสริมงานเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จ บุคลากรที่ควรเตรียมการได้แก่

1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน ต้องมีเจตคติที่ดี มีหลักการบริหารจัดการเรียนร่วมทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน จัดหาบริการสนับสนุนเพื่อเสริมงานเรียนร่วม และส่งเสริมให้กำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร

1.2.2 ครูประจำชั้นเรียนร่วมหรือครูประจำวิชา ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้พื้นฐาน และวิธีสอนเด็กที่มีความบกพร่องในชั้นเรียนของตน เข้าใจวิธีการประสานงานกับบุคลากร

อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนร่วม มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนได้และยอมรับให้เข้าเรียนในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของโรงเรียน

1.2.3 ครูประจำชั้นพิเศษ เป็นครูที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ หรือผ่านการฝึกอบรมทางการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะและควรเป็นบุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนร่วมมีความเชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ มีความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน

1.2.4 ครูเสริมวิชาการ เป็นครูที่ทำหน้าที่สอนเพิ่มเติมจากการที่เด็กได้เรียนในชั้นเรียนปกติ และเป็นผู้ประสานให้คำแนะนำครูให้ปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ถูกต้อง

1.3 การเตรียมเด็ก

1.3.1 เด็กที่มีความต้องการพิเศษ การเตรียมเด็กมีความสำคัญอย่างยิ่ง และหากเด็กได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนส่งเข้าเรียนร่วมแล้วจะช่วยลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียนร่วม และยังช่วยลดความยุ่งยากให้กับครูประจำชั้นเรียนร่วม เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่พบในโรงเรียนประถมศึกษา มี 3 ลักษณะคือ

1.3.1.1 เด็กที่รับเข้ามาใหม่ และยังไม่มีการเตรียมความพร้อม

1.3.1.2 เด็กที่เรียนในชั้นเรียนอยู่แล้ว แต่ผู้ปกครองและครูไม่ทราบว่าเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.3.1.3 เด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมหรือพัฒนาความสามารถแล้ว จากศูนย์การศึกษาพิเศษ หรือจากโรงเรียน/มูลนิธิต่าง ๆ และส่งต่อเพื่อเข้าเรียนร่วม

เด็กที่ยังไม่ได้เตรียมความพร้อม ควรได้รับการตรวจสอบเบื้องต้นว่า มีความพร้อมหรือความสามารถพื้นฐานเพียงใด เพื่อนำมากำหนดแผนเตรียมความพร้อม โดยใช้แผนจัดการศึกษารายบุคคล หรือพัฒนาความสามารถด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนแก่เด็กด้วย เมื่อเด็กมีความพร้อมจึงส่งเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนร่วมเต็มเวลาหรือบางเวลา หากโรงเรียนไม่สามารถจัดเป็นชั้นพิเศษได้ อาจส่งเด็กเข้าเรียนในชั้นปกติ และจัดเวลาพิเศษ ให้เด็กได้รับบริการเสริม เพื่อพัฒนาความสามารถในบางเรื่องทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความบกพร่องของเด็กเป็นสำคัญ

1.3.2 เด็กปกติ โรงเรียนต้องทำความเข้าใจกับเด็กปกติ เพื่อให้เข้าใจการปฏิบัติตนหรือให้ การช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้สร้างเจตคติที่ดีไม่ล้อเลียน ดุหมิ่นโดยจัดในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจยอมรับ และเอื้ออาทรแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้เด็กพิเศษอยู่ในสังคมโรงเรียนด้วยความสุข

1.4 การเตรียมผู้ปกครอง

สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การปฐมนิเทศผู้ปกครอง ก่อนเปิดภาคเรียน การนัดหมายพบกันเป็นระยะ การสนับสนุนผู้ปกครองให้ร่วมกิจกรรมในรูปของอาสาสมัคร การสนับสนุนให้

รวมกลุ่มตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู เป็นต้น โดยควรให้ผู้ปกครองมีความรู้ในเรื่องสิทธิของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แนวทางที่ถูกต้องในการอบรมเลี้ยงดู แนวการสอนและการประเมินผล บทบาทในการให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน การให้การยอมรับ เข้าใจ ไม่รังเกียจเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยควรทำการเตรียมทั้งผู้ปกครองเด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

1.5 การเตรียมแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

เด็กที่เรียนร่วมจะเรียนหลักสูตรเช่นเดียวกับเด็กปกติ แต่เนื่องจากความบกพร่องทำให้ไม่สามารถเรียนบรรลุได้ทุกจุดประสงค์ จำเป็นต้องตัดสิ่งที่ไม่สามารถเรียนได้ออกหรือปรับลด หรือเพิ่มเติมสิ่งที่จำเป็นอื่นเข้าไป การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลจะเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กได้เรียนตามความสามารถและได้รับบริการพิเศษตามความเหมาะสม

1.6 การเตรียมการวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผล ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติ โดยไม่นำคะแนนและจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปรวมกับเด็กปกติ การวัดผลต้องสอดคล้องกับการเรียนการสอนของเด็กพิเศษแต่ละคน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และอาจต้องปรับปรุงวิธีการวัดผลประเมินผล ปรับเกณฑ์การประเมินความก้าวหน้า ให้สอดคล้องกับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน

2. การคัดแยกเด็ก

การคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีความสำคัญมาก เพราะหากดำเนินการ ผิดพลาด จะส่งผลกระทบต่อการวางแผนจัดการเรียนการสอน และการให้ความช่วยเหลือเด็กสามารถทำได้หลายวิธีเช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ การตรวจสอบผลงาน และมีเครื่องมือหลายชนิด เช่น แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบเฉพาะ แบบคัดแยกเป็นหมูน แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาหาทางการเรียนรู้ หรือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง การใช้แบบคัดแยกอย่างใดอย่างหนึ่งไม่สามารถสรุปได้ว่าเด็กจะเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านใด ดังนั้น การคัดแยกจึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือหลาย ๆ แบบและหลายวิธีประกอบกัน การคัดแยกเด็กควรดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง สัมพันธ์กับการเรียนการสอน ว่าเด็กคนใดผิดปกติบ้างหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลคัดเลือกเด็กเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 หากครูยังไม่แน่ใจว่าเด็กที่ค้นพบนั้น มีความผิดปกติแน่ชัดหรือไม่อาจทำขั้นตอนที่ 1 อีกครั้ง หลังจากได้คำตอบว่าผิดปกติจริง ก็ดำเนินการขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ครูและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ช่วยกันรวบรวมข้อมูลความผิดปกติของเด็กอย่างละเอียดโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรม ทดสอบมาตรฐาน เยี่ยมบ้าน สัมภาษณ์ผู้ปกครอง เป็นต้น แล้วบันทึกไว้

ขั้นตอนที่ 4 คณะทำงานประเมินว่าข้อมูลที่ได้อาจเพียงพอหรือไม่ ถ้ายังไม่พอให้เก็บข้อมูล

ในขั้นตอนที่ 3 ใหม่

ขั้นตอนที่ 5 พิจารณาว่าเด็กที่คัดเลือกลูกนั้น ควรได้รับความช่วยเหลือโดยวิธีใดบ้าง ถ้าถึงขั้น
ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษแขนงใดจะได้ส่งเด็กไปขอรับบริการพิเศษ

ขั้นตอนที่ 6 ในกรณีตัดสินใจส่งต่อ ครูต้องเตรียมเอกสารและรายงานตามความจำเป็นเพื่อ
ขอรับบริการพิเศษจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 7 ในการปฏิบัติงาน ครูที่รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วม ต้องศึกษาหลักสูตร
ปรับแผนการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล และประสานงานการเรียนที่จัดอยู่ใน
โรงเรียนต่อไป

3. การทำแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program)
และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan)

3.1 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เรียกว่า IEP เป็นแผนจัดการศึกษา
สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษรายบุคคล เพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสม
กับความต้องการและความสามารถของเด็ก โดยปกติเป็นแผนระยะ 1 ปี มีการทบทวนทุกภาคเรียน
โดยทั่วไปควรมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก เช่น ชื่อ อายุ เพศ ประวัติ ประเภทความบกพร่อง

3.1.2 ระยะเวลาเริ่มใช้ และระยะเวลาสิ้นสุดการใช้แผน

3.1.3 ระดับความสามารถของเด็กในด้านต่าง ๆ เช่น สังคม การรับรู้

การช่วยเหลือตนเอง

3.1.4 จุดมุ่งหมายระยะยาว โดยทั่วไปกำหนด 1 ปี ครบ 1 ปีแล้วเด็กควรจะ
เรียนรู้ อะไรบ้าง และสามารถแสดงพฤติกรรมอะไรได้บ้าง

3.1.5 จุดมุ่งหมายระยะสั้น

3.1.6 เด็กเรียนร่วมต้องระบุว่า เรียนร่วมเมื่อใด อย่างไร

3.1.7 บริการพิเศษที่จำเป็น

3.1.8 การประเมินผล ต้องระบุว่าจะใช้วิธีใดมีขั้นตอนการวัดและประเมินอย่างไร

3.1.9 การรับรองแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

3.2 แผนการสอนเฉพาะบุคคล เรียกว่า IIP เป็นแผนการสอนที่จัดทำในรูปแบบ
เดียวกันกับเด็กปกติ อาจมีบางจุดประสงค์ที่ต้องปรับให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของเด็กในการ
จัดการเรียนการสอน อาจต้องปรับการสอน ปรับเพิ่มเวลา สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผล
ให้สอดคล้องเหมาะสมตามลักษณะความต้องการพิเศษ

4. การประเมินผลการเรียนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

การวัดประเมินผลจะแตกต่างกันไปจากเด็กปกติ เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความต้องการและความสามารถแตกต่างกัน การวัดผลประเมินผลจะถูกกำหนดไว้ในแผน IEP ของแต่ละคน การวัดผลประเมินผลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอาจดำเนินการได้ดังนี้

4.1 กำหนดลำดับขั้นของทักษะ ครูอาจจำเป็นต้องกำหนดทักษะทางการเรียนของเด็กเป็นขั้นย่อย ๆ สอนให้มีทักษะตามขั้นย่อย ๆ แล้ววัดผลโดยการทดสอบด้วยวิธีการหลายวิธี เมื่อเห็นว่าเด็กมีทักษะตามขั้นย่อย ๆ แล้ว ถือว่าสอบผ่าน

4.2 ไม่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์กับเด็กอื่น เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนมีหลักสูตรของตนเอง แต่ละคนเรียนไม่เหมือนกัน มีความก้าวหน้าไม่เหมือนกัน จึงไม่ควรนำผลการเรียนมาเปรียบเทียบหรือใช้เกณฑ์เดียวกับเด็กปกติ ควรเปรียบเทียบความก้าวหน้าเฉพาะของเด็กแต่ละคนว่ามีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเพียงใด

4.3 การให้เกรดควรกำหนดวิธีประเมินผลและให้เกรดให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน เช่น

4.3.1 ครูร่วมกันให้เกรด ในกรณีเรียนร่วมเต็มเวลา กับเด็กปกติและได้รับการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ เกรดที่ได้ไม่ควรมาจากครูคนเดียว ครูที่สอนควรมีบทบาทในการให้เกรดเท่า ๆ กัน

4.3.2 ให้เกรดจากคะแนนรวม ครูควรจำแนกคะแนนทั้งหมดออกเป็นกิจกรรมย่อยต่าง ๆ กันเนื่องจากเด็กมีข้อจำกัดหลายด้านจึงจำเป็นต้องให้เกรดเด็กจากกิจกรรมหลายด้านเช่น 20% จากการสอบปลายภาค 20% จากการสอบย่อย 20% จากการร่วมกิจกรรม 20% จากการนำเสนอโครงการ 20% จากการมาเรียน เป็นต้น

5. การสอบ ครูควรใช้วิธีการยืดหยุ่นในการทดสอบ โดยอาจใช้วิธีการดังนี้

5.1 ให้เด็กสอบปากเปล่า กรณีเด็กมีปัญหาการอ่าน การเขียน เด็กอาจเข้าใจแต่อ่านช้าหรือเขียนไม่ได้จึงควรช่วยเหลือเด็กให้ทำข้อสอบได้โดยให้ตอบด้วยวาจา

5.2 ให้ทำข้อสอบโดยไม่จำกัดเวลา เนื่องจากปัญหาการอ่านการเขียน อาจไม่ต้องนั่งสอบในห้องเดียวกับเด็กปกติก็ได้

5.3 ให้สอบโดยการบันทึกเสียง บางคนมีปัญหาการเขียนมาก อาจให้เด็กตอบปากเปล่าโดยบันทึกเสียงตอบแล้วครูนำไปเปิดฟังอีกครั้ง

5.4 กำหนดเกณฑ์การทำข้อสอบใหม่ อาจปรับวิธีการให้คะแนนด้วยการนับจำนวนข้อที่เด็กทำเสร็จในเวลาที่กำหนด หรือในเวลาที่ยาวเพิ่มให้แล้ว อาจช่วยให้มีโอกาสได้คะแนนสูงขึ้นได้

5.5 ให้สอบในห้องพิเศษ หรือห้องเสริมวิชาการ เด็กอาจถามครูได้เมื่อมีปัญหาการตัดสินใจเลื่อนชั้น ควรใช้ผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นสำคัญอันดับหนึ่ง และผลสัมฤทธิ์เป็นอันดับรอง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่าแนวทางและหลักการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมขึ้นอยู่กับความพยายามของทุกคนที่เกี่ยวข้องในสังคมโดยทั้งความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบรวมถึงครูทุกคนปรารถนาที่จะเป็นครูที่ดีพ่อแม่ทุกคนพร้อมที่จะฝากความหวังไว้กับโรงเรียนที่เลือกแล้วว่าเหมาะสมสำหรับลูกเมื่อทุกร่วมมือกันช่วยกันสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเหมาะสมตามสภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนเชื่อว่าเด็กเหล่านี้จะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นกว่าเดิมอย่างแน่นอนโดยใช้ระบบการศึกษาเป็นแรงผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้

ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีความสำคัญและประโยชน์ทั้งต่อตัวเด็กที่มีความต้องการพิเศษครอบครัวชุมชนสังคมและประเทศชาติเป็นอย่างมากเพราะการศึกษาจะเป็นการช่วยเหลือในการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่แตกต่างไปจากเด็กปกติให้มีสมรรถภาพที่เข้มแข็งเพื่อชดเชยสิ่งที่บกพร่องในตัวเอง (สุรินทร์ ยอดคำแปง, 2542, น.40) สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, น.37) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

1. ด้านการเรียนเด็กได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติโดยไม่มีข้อยกเว้นและไม่ต้องเดินทางไปเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่อยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระของผู้ปกครอง
2. การมีชีวิตอยู่กับครอบครัวกับบิดามารดาและญาติพี่น้องเด็กมีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกของครอบครัวโดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการและเป็นการช่วยให้ครอบครัวเกิดสำนึกและตระหนักในการรับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยไม่พยายามผลักภาระให้ผู้อื่น
3. การเปลี่ยนเจตคติการที่เด็กปกติมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะช่วยให้เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษมองโลกได้กว้างขึ้นและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดีขึ้นทั้งยังช่วยลดความรู้สึกยึดมั่นในบุคลิกภาพหรือภาพพจน์ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งสังคมนิยมคิดกันว่าเด็กฝึกการเรียนรู้ที่จะเข้าใจความต้องการของเพื่อนและวิธีที่ช่วยเหลือกันและอยู่ร่วมกันเนื่องจากทุกสังคมจะมีทั้งคนปกติและคนที่มีความต้องการพิเศษ
4. ด้านสังคมและชุมชนเด็กจะสามารถปรับตัวและควบคุมอารมณ์ให้เข้ากับสังคมปกติได้ การอยู่ร่วมกันก็จะช่วยให้สังคมได้เรียนรู้วิธีปฏิบัติที่เหมาะสมต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

5. ประหยัดงบประมาณของรัฐบาลเมื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้รัฐก็ไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างโรงเรียนพิเศษหรือศูนย์เฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพียงแต่เพิ่มบุคลากรเฉพาะทางที่จำเป็นขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนร่วม คือ ประชาชนคนไทยทุกคนมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษาที่รัฐต้องจัดให้โดยทั่วถึงและไม่เก็บค่าใช้จ่ายโดยไม่เลือกปฏิบัติในการรับบุคคลเข้ารับการศึกษาดังกล่าวแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันทั้งสภาพร่างกาย สังคม อารมณ์ หรือสุขภาพ ทั้งนี้โดยรัฐต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือให้เสมอภาคและทั่วถึง

ปัญหาการจัดการแบบเรียนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548, น.82-83) ได้สรุปผลการประเมินใน 6 เดือนแรก โดยการนิเทศเชิงลึกเด็กพิเศษเป็นเฉพาะบุคคล จากโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม 189 โรงเรียน เมื่อนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้ของโรงเรียนทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาพบว่าการดำเนินงานในระยะแรกมีปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานด้านกระบวนการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท และจากการสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการพิเศษซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ
2. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาในโรงเรียนทั่วไปอย่างแท้จริง
3. การให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับสิทธิเข้าถึงการศึกษาตามกฎหมายยังไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนและทั่วถึง ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดของงบประมาณ
4. การเตรียมครูและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการศึกษาพิเศษยังดำเนินการได้ไม่เพียงพอกับความต้องการในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
5. การจัดบรรยากาศและกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษพบว่าการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอน และการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลยังมีน้อย
6. การสำรวจ การจัดทำและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศน้อย และยังไม่ได้มาจากวิธีการและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ทำให้เกิดปัญหาในการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตลอดจนการคัดแยก คัดกรอง การจัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน นอกจากนี้ระบบการส่งต่อไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมขาดการส่งต่ออย่างเป็นระบบระหว่างรอยต่อของระดับการศึกษา

7. การดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมผ่านกลไกการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก ดังนั้นการรับนโยบายการจัดการเรียนร่วมเพื่อสู่การปฏิบัติ จึงขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ เจตคติและความสามารถในการปฏิบัติงาน และความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ

8. การสร้างความตระหนักรู้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะคนในหน่วยปฏิบัติ ซึ่งยังไม่ยอมรับ และยังไม่พร้อมรับการปรับเปลี่ยน และเป็นอุปสรรคสำคัญ จึงต้องมีการเตรียมการอย่างมาก

9. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ยังพบว่าไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนการดำเนินงาน

10. การประสานงานระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัด สถานศึกษา ผู้ปกครอง องค์กรในชุมชนและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องยังมีน้อย

ลักขณา กุลแจ็ก (2553, น.20) กล่าวว่า ปัญหาการจัดการเรียนร่วมเกิดจากการกำหนดนโยบาย จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหรือดำเนินการเป็นแนวทางเดียวกัน การร่วมมือการประสานงาน การขาดข้อมูลสารสนเทศ การขาดเจตคติที่ดี การขาดงบประมาณ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, น.38-84) ได้ทำการวิจัยการติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ซึ่งสามารถอธิบายรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากรพบว่า มีปัญหาด้านกระบวนการพัฒนาครูเพื่อการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษพบว่า ส่วนใหญ่การพัฒนาครูเพื่อให้ครูมีศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษาพิเศษ โดยการให้ครูได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม โดยการประชุม สัมมนา อบรม ศึกษาดูงานในเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาพิเศษในด้านต่าง ๆ ได้แก่ รูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สรุปปัญหาด้านบุคลากร มีปัญหาเกี่ยวกับครูขาดความรู้และขาดทักษะในการคัดกรองเพื่อระบุประเภทความพิการ ทำให้ผลการคัดกรองที่ได้ไม่ชัดเจนและผิดประเภท ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อการวางแผนพัฒนาตามความต้องการจำเป็นพิเศษ ดังที่ปรากฏในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อีกทั้งยังขาดความรู้และทักษะในเรื่องการวัดและประเมินผลรวมถึงผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจังเนื่องจากมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากและคิดว่าไม่ใช่กลุ่มสาระวิชาหลักที่ต้องยกระดับผลสัมฤทธิ์จึงไม่ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานในด้านนี้เท่าที่ควรและอีกประการหนึ่งที่เป็นปัญหาสำคัญ คือ มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานการจัดการเรียนร่วมในระดับโรงเรียนอยู่เสมอ ซึ่งเป็นสาเหตุที่มีส่วนทำให้ทั้งผู้บริหารและครูไม่สามารถทำหน้าที่ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเต็มที่เต็มเวลาและอย่างต่อเนื่อง ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุ

สำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

2. ด้านวิชาการ การเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการในด้านต่าง ๆ แนวคิดในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เนื้อหาสาระหลักสูตร สำหรับเด็กพิการแบบต่าง ๆ การทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดทำเอกสารคู่มือการสอนเด็กพิการ การวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ของเด็กพิการ หลักและวิธีการบริหารหลักสูตรสำหรับเด็กพิการ การจัดทำแฟ้มประวัติและผลงาน การคัดแยกเด็กพิการ และการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำมาพัฒนาการสอนเด็กพิการ ครูในโรงเรียนเรียนร่วมทุกสังกัดต้องการความรู้/การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักจิตวิทยาการสอนเด็ก

สรุปปัญหาด้านวิชาการ โรงเรียนไม่มีปรับหลักสูตรทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นบางวิชา โรงเรียนไม่มีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียน โรงเรียนไม่มีผู้ที่สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคลอย่างเหมาะสม โรงเรียนของไม่มีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และไม่มีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด ยังขาดการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP และรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

3. ด้านสภาพแวดล้อม สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกพบว่า โรงเรียนเรียนร่วมยังไม่ได้มีการเตรียมสถานที่รองรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท โดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและต้อง ใช้รถเข็น เนื่องจากยังไม่มีทางลาดและห้องส้วมที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทางลาดชัน บางครั้งชันเกินไปทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง โรงเรียนแก้ปัญหาโดยเอาแผ่นยางนวมมาติดผนัง เพื่อให้ นักเรียนเป็นที่หยุดรถซึ่งอาจเกิดอันตรายได้ ด้านหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียน ในทุกสังกัดใช้หลักสูตรปกติ

สรุปปัญหาด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนไม่มีการจัดสภาพอาคารเรียน การจัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วม บริเวณทำสนามเด็กเล่น/สวนหย่อมและอื่นๆไม่มีความเหมาะสมและไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน และไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนยังไม่มีกรมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหารในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมที่ชัดเจน ทำให้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษยังไม่ประสบความสำเร็จ

4. ด้านการบริหารงบประมาณ ปัญหาที่พบในด้านงบประมาณคือ ด้านครุภัณฑ์ที่ถูกกำหนด ลักษณะเฉพาะมาจากหน่วยงานส่วนกลาง ทำให้ไม่สอดคล้องกับลักษณะการใช้งานหรือตามสภาพความบกพร่องเช่น มีสภาพความบกพร่องทางร่างกายและมีราคาแพงกว่าต่างประเทศมาทางด้านระเบียบ การเงิน ระเบียบการเงินไม่เอื้อต่อการดำเนินงาน หรือการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เช่น กรณีปัญหาเด็กมาเรียนไม่ต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากเมื่อเด็กกลับบ้านไปบางคนไม่กลับมาเรียนอีก

ทางโรงเรียนเห็นว่าควรมีกระบวนการติดตามหรือให้การแนะแนวเพื่อช่วยเหลือ โดยการประสาน จัดหาสถานที่เรียนใกล้บ้านให้หรือเป็นค่ารถให้เด็กกลับมาเรียนต่อ ซึ่งในกรณีนี้โรงเรียนมีงบประมาณ ค่าหัวของนักเรียนคนนั้นอยู่แล้ว แต่ไม่สามารถนำมาใช้ได้

สรุปปัญหาด้านงบประมาณ ด้านงบประมาณในการสนับสนุนความไม่เข้าใจระหว่าง บุคลากรในโรงเรียนและผู้ปกครอง งบประมาณไม่พอต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมให้ทั่วถึง ไม่มีการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก

สรุปได้ว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมยังมีปัญหาอยู่หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านบุคลากร ซึ่งจะต้องมีกระบวนการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ บุคลากรต้องมีความรู้ ความสามารถในการจัดการศึกษาพิเศษ มีการผลิตสื่อที่เอื้ออำนวยต่อผู้พิการ อาคารสถานที่และสิ่ง อำนวยความสะดวกต่างๆ มีความเหมาะสมกับความพิการนั้น ๆ รวมถึงมีระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยให้ความสนใจที่จะพัฒนาโครงการเรียนรวม เมื่อนักเรียนพิการเข้าไปเรียนกับนักเรียนทั่วไปแล้ว มีความสุขในการเรียน ส่งผลให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเรียนรวม

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับรูปแบบ

นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของรูปแบบทั้งในลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ซึ่งพอจะสรุปความหมายของรูปแบบที่นักวิชาการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นไว้ใน 4 ลักษณะ กล่าวคือ

1. รูปแบบ หมายถึง รูปแบบของจริง รูปแบบที่เป็นแบบอย่าง และแบบจำลองที่เหมือน ของจริงทุกอย่างแต่มีขนาดเล็กลงหรือใหญ่ขึ้นกว่าปกติ ของรูปแบบในลักษณะนี้ เช่น ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2540, น.21-23)
2. รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างของความสัมพันธ์หรือช่วงของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจ ข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบใน ลักษณะนี้ อุทัย บุญประเสริฐ (2546, น.31)
3. รูปแบบ หมายถึง ลักษณะที่พึงปรารถนาซึ่งมีลักษณะเป็นอุดมคติ หรือเกิดได้ยากในโลก ของความเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่เราอยากได้กับความสามารถที่จะหาสิ่งที่ต้องการนั้น แตกต่างกันไปมาก เช่น เมืองในอุดมคติ นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะนี้ ได้แก่ ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2540, น.21-23)
4. รูปแบบ หมายถึง ชุดของทฤษฎีที่ผ่านการทดสอบความแม่นยำตรง (validity) และความ น่าเชื่อถือ (reliability) แล้ว สามารถระบุและพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรโดยวิธีการทาง

คณิตศาสตร์หรือทางสถิติได้ด้วย นักวิชาการที่ให้ความหมายของรูปแบบในลักษณะนี้ ได้แก่ ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2540, น.21-23)

สรุปความหมายของรูปแบบ หมายถึง รูปแบบที่เป็นแบบอย่าง และแบบจำลองที่เหมือนของจริงแสดงโครงสร้างของความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของ ปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกันซึ่งนักวิชาการด้านต่าง ๆ ก็ได้จัดแบ่งประเภทต่างกันออกไป สำหรับรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์นั้น ได้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ (Keeves, 1988, pp.561-565)

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบกับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น ๆ

3. Mathematical Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

4. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดา มารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้าน และระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป รูปแบบมีหลายประเภท เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ ได้แบ่งออกเป็น รูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดง

ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ และรูปแบบที่นำมาเอา ตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น

กระบวนการพัฒนารูปแบบ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบพบว่า การพัฒนารูปแบบนั้นอาจจะมีขั้นตอนในการดำเนินงานแตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแล้วอาจจะแบ่งออกเป็นสองตอนใหญ่ ๆ คือ การสร้างรูปแบบ (Construct) และการหาความตรง (Validity) ของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนว่ามีการดำเนินการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้น ๆ ตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ได้แก่

การพัฒนารูปแบบซึ่งเป็นรูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2535, น.13) ซึ่งได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบและการทดสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบ ในส่วนการพัฒนารูปแบบนั้น ดำเนินการโดยวิเคราะห์ลำดับในการทำวิทยานิพนธ์ หลักการเขียนรายงานการวิจัย จุดบกพร่องที่มักจะพบในการทำวิทยานิพนธ์ ฯลฯ แล้วนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาสร้างเป็นรูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์ตามลำดับขั้นตอนในการทำวิทยานิพนธ์ หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนที่ 2 นำรูปแบบดังกล่าวไปทดสอบและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบ

การพัฒนารูปแบบอีกรูปแบบหนึ่งตามแนวทางการศึกษาของ รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548, น.92-93) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม การศึกษามีรายละเอียดในการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ได้รับเลือกเป็นโครงการนำร่อง การวิจัยและการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาสภาพจริงจากรายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดยการสังเคราะห์แบบสัมภาษณ์จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างเป็นรูปแบบจำลองระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแบบเลือกตอบ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการพัฒนารูปแบบระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้รูปแบบที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติการใช้รูปแบบจำลองจากขั้นตอนที่ 2 นำมาศึกษาวิเคราะห์ และกำหนดรูปแบบระบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การด้วยเทคนิคเดลฟาย 3 รอบ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาคือผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 5 การสรุปและนำเสนอรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การและจัดทำเป็น รายงานผลการวิจัยต่อไป

ส่วนสมุทรร ชำนาญ (2546) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มุ่งศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เหมาะสมกับสภาพ สังคมแบ่งการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีการบริหารโรงเรียนที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน และสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบความคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบจำลองเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ด้วยการสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพื่อถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นการพัฒนาแบบบริหารสถานศึกษาที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และกรรมการสถานศึกษา

พอสรุปได้ว่าการสร้างรูปแบบ นั้นไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องทำอะไรบ้าง แต่โดยทั่วไปจะเริ่มต้นจากการศึกษา องค์ความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่เราจะสร้างรูปแบบให้ชัดเจน จากนั้นจึงค้นหาสมมุติฐานและหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนา แล้วสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้น และนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมและหาคุณภาพของรูปแบบต่อไป ส่วนการพัฒนาแบบมีการดำเนินการเป็นสองตอนใหญ่ คือ การสร้างรูปแบบและการประเมินความเหมาะสมและการหาคุณภาพของรูปแบบ

รูปแบบมีหลายประเภทด้วยกัน เป็นสิ่งที่สร้างและพัฒนาขึ้นของแต่ละสาขาก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น รูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์ได้ แบ่งออกเป็น รูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปไมยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความ เข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม รูปแบบที่ใช้ภาษาสื่อในการขยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ รูปภาพ รูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดง ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ

และรูปแบบที่นำ เอาตัวแปรต่าง ๆ มาสัมพันธ์กัน เชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เป็นต้น จากการศึกษา ประเภทของรูปแบบ สรุปลักษณะการแบ่งประเภทของรูปแบบจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการอธิบาย รูปแบบนั้น ๆ

บริบทของโรงเรียนแกนนำการจัดการแบบเรียนร่วม

บริบทของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดน่าน

สรุปได้ว่า โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดน่าน มีการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) เป็นการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาด้วยการนำนโยบายจาก มาตรา 10 และ 15 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สารระสำคัญกล่าวถึง การให้การศึกษาแก่คนพิการอย่างหลากหลายรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วม การมีมิตรสัมพันธ์ และการปฏิสัมพันธ์กัน มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กให้เหมาะสมกับวัยและสภาพในฐานะที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จึงนำรูปแบบการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) มาปรับเปลี่ยนระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยมีจุดประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้รับการเตรียมความพร้อมด้าน วิชาการ อารมณ์ สังคม และช่วยเหลือตนเอง
2. ครูสามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษเฉพาะ บุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
3. ผู้ปกครองและชุมชนมีความพึงพอใจในกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักเรียน
4. ครูมีความพึงพอใจในแนวทางการบริหารทั้งระบบโรงเรียน
5. ครูพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อนักเรียนปกติ

การนำรูปแบบการจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) มาปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ส่งผลให้เด็กพิการและเด็กที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ ได้รับการเตรียมความพร้อม มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ตามศักยภาพของ ตนเอง สามารถช่วยเหลือตนเองให้อยู่ในสังคมได้ และได้รับความพึงพอใจจากผู้ปกครองและชุมชน เป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีเจตคติที่ดีต่อบทบาทโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม และให้บริการแก่โรงเรียนอื่น ๆ ที่มาศึกษาดูงานได้นำไปดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นพิเศษของนักเรียน ครูมีความพึงพอใจ และมีความเห็นสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา

โรงเรียนทั้งระบบตามแนวทางที่นำเสนอจะเห็นได้จากการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่เริ่มจากการประเมิน เก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้ความสำคัญต่อการสอนซ่อมเป็นรายบุคคล แก้ปัญหาเฉพาะบุคคลมีมากขึ้น เช่น ปัญหาการอ่าน-เขียนไม่คล่อง ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย ครูเพิ่มการติดต่อสื่อสารพบปะกับผู้ปกครองมากขึ้น จะเห็นได้จากช่วงเวลา เข้า-เย็น ครูจะสนทนากับผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาและความก้าวหน้าของเด็ก ๆ ซึ่งเป็นการดำเนินงานจนประสบความสำเร็จ ดังกล่าว ซึ่งแม้จะเป็นการบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) เป็นการบริหารแต่ปรับสภาพการดำเนินการให้มีความเหมาะสม ดังนี้

ระยะที่ 1 การจัดกิจกรรม ตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) โดยการประเมินผลการบริหารจัดการเรียนร่วม แต่ละปีการศึกษา

1. เตรียมการและสร้างความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ปรับและ
2. เพิ่มเติมจากโครงสร้างซีท (SEAT Framework) โรงเรียนให้ความสำคัญใช้เวลาประมาณ 1 เดือน ใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้ครูทุกคนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมกิจกรรมด้วยการประชุมชี้แจง อบรม โดยเชิญวิทยากรภายนอกให้ความรู้ ใช้สื่อให้เห็นตัวอย่างอย่างหลากหลาย พบบุคลากรหลัก ได้แก่ ครูจัดการศึกษาพิเศษ ครูที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วมอยู่ในชั้นเรียนและผู้ปกครองไปศึกษาดูงานการดำเนินการด้วยวิธีนี้ทำให้ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและมีส่วนร่วมตระหนักในความสำคัญและมีแนวทางในการร่วมพัฒนางาน
3. ประเมินความก้าวหน้าเด็ก (ความต้องการพิเศษ) กลุ่มเดิมและคัดกรองเด็กทั่วไปที่มีปัญหาทางการเรียนรู้กลุ่มใหม่ ประสานงานกับศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน และผู้ปกครองนักเรียน เพื่อส่งต่อให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลือ
4. วินิจฉัยความบกพร่องทางสติปัญญา ร่วมกับศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน วัดระดับเชาว์ปัญญา วัดความสามารถ เพื่อจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจะเล่าวิธีการทำงานให้ครูคนอื่น ๆ ได้รับรู้ ซึ่งวิธีการนี้ได้เพิ่มเติมจากโครงสร้างซีท (SEAT Framework)

ระยะที่ 2 การบริหารจัดการตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามกรอบการบริหาร ดังนี้

ด้านนักเรียน (S-Students) เตรียมความพร้อมระหว่างนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษกับนักเรียนปกติด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจสร้างความคุ้นเคยให้ความอบอุ่นและมีเมตตาธรรม

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (E-Environment) ปรับสภาพแวดล้อมให้เด็กได้เรียนอย่างมีความสุข โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) ปรับหลักสูตร ทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนเสริมในห้องทักษะทางวิชาการ ทักษะทางกิจวัตรประจำวันและทักษะทางนันทนาการ

ด้านเครื่องมือ (T-Tools) กำหนด นโยบาย วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แผนงานโครงการ ผู้รับผิดชอบ จัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่น ๆ ทางการศึกษา (ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดน่าน, 2555, น.23-26)

ในการดำเนินงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดน่าน มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ประชุมบุคลากรทั้งหมดของโรงเรียน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เจตคติและความสามารถในการปฏิบัติงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 1.1 ตั้งคณะกรรมการโครงการเรียนร่วม มีองค์ประกอบ 8-10 คน ได้แก่
 - 1.1.1 ผู้บริหาร/หรือผู้ช่วยที่ได้รับมอบหมาย
 - 1.1.2 พ่อหรือแม่หรือผู้ปกครองของเด็กทั่วไป
 - 1.1.3 พ่อหรือแม่หรือผู้ปกครองของเด็กพิการ
 - 1.1.4 ตัวแทนครูที่อยู่ในโรงเรียน
 - 1.1.5 ตัวแทนศูนย์การศึกษา ประจำจังหวัดน่าน
 - 1.1.6 ตัวแทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดน่าน เขต 1 และเขต 2
 - 1.1.7 ตัวแทนชุมชนที่อยู่ในคณะกรรมการสถานศึกษา
2. ประชุมคณะกรรมการโรงเรียน จัดทำวิสัยทัศน์ กำหนดกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการของโรงเรียน
3. พัฒนาบุคลากรตามความต้องการจำเป็นของบุคลากรในแต่ละสถานศึกษาโดยอาจทำร่วมกับที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน หรือหน่วยงานอื่นจัด
4. ประสานบุคลากรและประสานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดน่านและศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดน่าน ในเรื่องการรับเด็ก ทั้งเด็กที่มีอยู่ในโรงเรียนและเด็กที่เข้าใหม่
5. โรงเรียนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
6. การดำเนินงานตามโครงสร้างซีท โดยดำเนินการให้ครอบคลุมในหัวข้อต่อไปนี้ คือ
 - 6.1 การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล : IEP และแผนการสอนเฉพาะบุคคล : IIP
 - 6.2 การจัดการเรียนการสอน โดยนำเทคนิคการสอนต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ (TaskAnalysis)

6.3 การให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative)

6.4 การสอนเสริม การจัดการพฤติกรรมในชั้นเรียน

6.5 การรายงานความก้าวหน้าของผู้เรียน

การที่โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ได้นำแนวทางของการบริหารจัดการทั้งระบบโรงเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนร่วมมีคุณภาพมาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม พ.ศ. 2543 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 และเขต 2 ที่จัดการเรียนร่วม ได้ดำเนินการจัดการศึกษาให้ครอบคลุมภารกิจ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการและด้านปัจจัย มีเป้าหมายและแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ทั้งนี้ โรงเรียนได้ปฏิบัติตามแนวคิด วงจรคุณภาพ Deming ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การวางแผน (P-Plan) การปฏิบัติตามแผน (D-Do) การตรวจสอบประเมิน (C-Check) และการปรับปรุงงาน (A-Act) ซึ่งเป็นการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนางาน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ตลอดจนให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น, 2556, น.43-46)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์ (2550, น.9) ได้ศึกษาสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีทของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์และขนาดโรงเรียนผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีทของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านเครื่องมือ และด้านกิจกรรมการเรียน สอน
2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์และขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงการซีทของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพ

การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงการซีท ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีทของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีทของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้นด้าน T-tool (เครื่องมือ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อัจฉราภรณ์ บัณวล (2551) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดลำพูน ตามรูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ พบว่าด้านนักเรียน การดำเนินงานสำคัญที่สุด คือ นักเรียนทั่วไปได้รับการเตรียมความพร้อมในด้านการยอมรับ และช่วยเหลือเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านสภาพแวดล้อม การดำเนินงานที่สำคัญที่สุด คือ จัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปมากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การดำเนินงานที่สำคัญที่สุดคือ จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านเครื่องมือ การดำเนินงานที่สำคัญที่สุด คือจัดสื่อสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทแต่ละระดับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงาน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีจำนวนค่อนข้างมาก ส่วนข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดสรรครูให้เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านสภาพแวดล้อม ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในการเรียนไม่เอื้ออำนวยเนื่องจากมีเสียงดังรบกวนจากห้องข้างเคียง ส่วนข้อเสนอแนะคือ จัดระเบียบห้องเรียน และสร้างข้อตกลงร่วมกันในการควบคุมระดับเสียง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนปัญหาที่พบมากที่สุด คือครูที่รับผิดชอบงานเรียนร่วม โดยตรงมีไม่เพียงพอ เนื่องจากครูในโรงเรียนมีไม่ครบชั้น ส่วนข้อเสนอแนะคือขอรับการจัดสรรบุคลากรจากรัฐบาล และครูปรับเปลี่ยนวิธีจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม และตรงตามความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ด้านเครื่องมือ ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ขาดสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนข้อเสนอแนะ คือประยุกต์ดัดแปลงสื่อ/อุปกรณ์ ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วินัย หนูรัตน์ (2552) ได้ศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเด็กพิเศษกับเด็กปกติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ผลการศึกษาพบว่า 1. ข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเด็กพิเศษกับเด็กปกติ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเด็กพิเศษกับเด็กปกติ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3. ข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเด็กพิเศษกับเด็กปกติ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 4. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการประมวลความคิดเห็นของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเด็กพิเศษกับเด็กปกติ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมของบุคลากรควรจัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้านเด็กพิเศษ ตลอดจนมีการอบรมอย่างสม่ำเสมอและมีค่าตอบแทนที่เหมาะสม อาคารสถานที่ ควรจัดให้มีอาคารที่เอื้อต่อเด็กพิเศษ โดยการสร้างขึ้นใหม่หรือปรับปรุงอาคารสถานที่ที่มีอยู่แล้ว สื่อวัสดุอุปกรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีโดยแยกประเภทของเด็กพิเศษ มีให้เพียงพอ การจัดการเรียนการสอน ควรจัดให้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพของเด็กและควรสอนแยกตามประเภทของความพิการ การวัดและประเมินผล ควรมีการแยกการวัดและประเมินผลระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติ หรือถ้าไม่แยกก็ควรใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลต่างจากเด็กปกติ

1. ควรจัดอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน
2. ควรจัดอัตรากำลังบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการศึกษาพิเศษให้เพียงพอ
3. ควรจัดสรรงบประมาณด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อความต้องการ
4. การประเมินโครงการ การจัดการเรียนร่วมเด็กพิเศษกับเด็กปกติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

ฉวีวรรณ เหล่ารอด (2553) ได้ประเมินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้น ที่ใช้ในโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้าโครงการ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ และผู้ปกครองเด็กพิเศษ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินตามเกณฑ์แสดงว่าเหมาะสม
2. ผลการประเมินผลผลิตของโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู หัวหน้าโครงการ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ และผู้ปกครองเด็กพิเศษในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินตามเกณฑ์แสดงว่าเหมาะสม

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้าโครงการ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ และผู้ปกครองเด็กพิเศษ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินตามเกณฑ์แสดงว่าเหมาะสม

รจเรข พยอมแย้ม (2553, น.89) ได้ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม พบว่า ครูใหญ่ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วมมีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ แต่ครูใหญ่ที่มีความเป็นผู้นำแบบผูกขาดระบบอำนาจ มีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษและต่อการเรียนร่วม ระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

รจเรข พยอมแย้ม (2553, น.89) ได้ศึกษาวิจัย วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนร่วมของเด็กปัญญาอ่อนในการศึกษาปกติจากโรงเรียนรัฐ เทกซัส พบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนไม่ต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน น้อยกว่า มีความคิดเห็นในทางบวกต่อการเรียนร่วมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนเด็กปัญญาอ่อนมาก่อนมีความคิดเห็นต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างจากครูที่ไม่มีประสบการณ์

เนตรทิพย์ เจริญวัย (2554) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหามากที่สุด คือ งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนรองลงมาคืองานห้องสมุด และงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ด้านที่มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาน้อยที่สุดคืองานจัดการเรียนการสอน

2. แนวทางในการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้านได้แก่ 2.1 งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ควรมีการวางแผน ตรวจสอบประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้หลักสูตรนั้นมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 2.2 งานการจัดการเรียนการสอน ควรมีการวางแผนและสร้างความตระหนักความเข้าใจในผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรมีการจัดทำแผนการสอนรายบุคคลและการจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนควรจะต้องมีการจัดทำคู่มือครูในงานวิชาการ 2.3 งานประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการศึกษา การศึกษาการใช้สื่อแต่ละประเภทให้เหมาะสมกับผู้เรียนและควรร่วมมือกันในการผลิตสื่อขึ้นใช้เองภายในโรงเรียน ตลอดจนมีการประเมินผลการใช้และปรับปรุงให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับการใช้งาน 2.4 งานนิเทศภายในควรมีการวางแผนและ

จัดระบบนิเทศภายในอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร มีการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงาน 2.5 งานวัดผลและประเมินผลควรมีการวางแผนร่วม

ประจักษ์ เกษมสุข (2554) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาในการจัดการศึกษาเด็กพิการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการจัดการศึกษาเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอ่างทองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
 - 1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
 - 1.2 ด้านผู้เรียนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.3 ด้านครูและด้านผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.4 ด้านหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 - 1.5 ด้านการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2. โรงเรียนประถมศึกษา มีปัญหาการจัดการศึกษาเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียน มากกว่าโรงเรียนศูนย์ศึกษาพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า
 - 2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทุกข้อโรงเรียนประถมศึกษามีปัญหาการจัดการศึกษา มากกว่า โรงเรียนศูนย์ศึกษาพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - 2.2 ด้านผู้เรียน โรงเรียนประถมศึกษามีปัญหาการจัดการศึกษามากกว่าศูนย์ศึกษาพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น การช่วยเหลือของเด็กปกติต่อเด็กพิการ
 - 2.3 ด้านครูและผู้บริหารโรงเรียน ทุกข้อโรงเรียนประถมศึกษามีปัญหาการจัดการศึกษามากกว่าศูนย์ศึกษาพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ข้อเสนอแนะของครูและผู้บริหารโรงเรียน ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เสนอแนะว่า ควรส่งเด็กพิการเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะทาง หรือโรงเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษ และถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ต้องจัดฝึกอบรมครูและผู้บริหารโรงเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการศึกษา การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการศึกษาเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนประถมศึกษาระหว่างโรงเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอ่างทอง เพื่อศึกษาค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาพิเศษควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้กว้างขวางและเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป กล่าวคือ

1. ควรมีการวิจัยหารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเพื่อการเรียนร่วมแต่ละประเภทว่า มีความเหมาะสมสำหรับโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
2. ควรมีการวิจัยรูปแบบการฝึกอบรมการศึกษาพิเศษ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ
3. ควรมีการวิจัยถึงความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาเด็กพิการแบบเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนพิการ นักเรียนปกติและผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นความรู้สึกจากผู้เกี่ยวข้อง ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
4. ควรมีการวิจัยถึงความพร้อมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษในการเป็นโรงเรียนแม่ข่ายสำหรับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้
5. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อปัญหาของโรงเรียน เช่น ตัวแปรปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยโรงเรียนหรือปัจจัยภายนอก เป็นต้น

จากการศึกษาผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบการจัดการแบบเรียนร่วมในสถานศึกษาควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับประเภทความพิการของผู้เรียนและควรจัดการศึกษาตามศักยภาพของผู้เรียน โรงเรียนมีการเตรียมให้นักเรียนสามารถเรียนในชั้นเรียนได้ นักเรียนมีความแตกต่างกันในด้านร่างกายสติปัญญาอารมณ์และสังคม รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจึงต้องจัดเพื่อพัฒนาทุกด้านให้สูงสุดตามความสามารถของแต่ละบุคคล รูปแบบการจัดการแบบเรียนร่วม ประกอบไปด้วย

ด้านบุคลากร หมายถึง บุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการเรียนในโรงเรียนเรียนร่วม มีการพัฒนาครูบุคลากรเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน มีการการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จะจัดการการเรียนสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรม และผลงานให้ผู้ปกครองทราบ ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนร่วมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีการติดต่อประสานงานหน่วยงานด้านการแพทย์ เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรับการตรวจรักษาบำบัด

ด้านวิชาการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอน การวางแผนพัฒนานักเรียนรายบุคคล การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนร่วม การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถตามศักยภาพนักเรียนรายบุคคลและการประเมินตามสภาพจริง การปรับหลักสูตรทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) การสอนเสริมในห้องทักษะทาง

วิชาการ ทักษะทางกิจวัตรประจำวันและทักษะทางนันทนาการ การใช้เทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน การกระจายนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามห้องเรียนต่าง ๆ ให้เหมาะสม รวมไปถึงสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน และมีการวัดผลและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน การปรับและจัดสภาพห้องเรียนอาคารเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภทจัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ มีการจัดห้องเรียนเสริมทักษะทางวิชาการ จัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด และสร้างบรรยากาศการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในโรงเรียน

ด้านงบประมาณ หมายถึง งบประมาณให้เป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กพิการหรือที่มีความบกพร่อง มีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียนและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน การได้รับงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก การขอรับเงินงบประมาณ (คู่มือการศึกษา) จัดให้มีสื่อ อุปกรณ์ ที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษในห้องเสริมวิชาการ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมและเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูพาน เขต 1 โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาจากกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน ครูผู้สอน จำนวน 15 คน ครูวิชาการ จำนวน 15 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 20 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 70 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนต้นแบบเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูพาน เขต 1 จำนวน 2 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

การวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยคัดเลือกจากโรงเรียนที่ทางศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน ส่งต่อนักเรียนไปยังโรงเรียนการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูพานเขต 1 โดยมีเกณฑ์การประเมินพัฒนาการนักเรียนที่พร้อมส่งต่อ 6 ทักษะด้วยกัน คือ

1. ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่
2. ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก
3. ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน
4. ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา

5. ทักษะทางสังคม
6. ทักษะการเตรียมความพร้อมทางวิชาการ

ขั้นตอนการดำเนินวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงถึงการออกแบบสร้างเครื่องมือในการวิจัย

วัตถุประสงค์	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน	1. ผู้อำนวยการโรงเรียนเรียนร่วม 2. ครูผู้รับผิดชอบหรือครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3. ครูวิชาการ 4. ครูผู้สอน 5. ผู้ปกครอง	แบบสอบถาม	1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน	1. ผู้อำนวยการโรงเรียนเรียนร่วม 2. ครูผู้รับผิดชอบหรือครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 3. ผู้ปกครอง	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง	วิเคราะห์เนื้อหา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ

วัตถุประสงค์ที่ 1 แบบสอบถาม สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 แบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าวแล้ว นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ พื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพปัญหาของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 โดยจะเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 2 แบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 1 ฉบับ โดยบันทึกการสัมภาษณ์จากกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจำนวน 2 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมจำนวน 3 คน ผู้ปกครองจำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถาม

- 1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1
- 1.2 วิเคราะห์ขอบเขตการศึกษา กำหนดกรอบแนวคิดและขอบเขตของเนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 1.3 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดสร้างเป็นแบบสอบถาม

1.4 นำแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างที่สร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบเนื้อหา ภาษา สำนวนที่ใช้ในแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุม รายละเอียดของเนื้อหายิ่งขึ้น

1.5 นำแบบสอบถามแบบที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่างมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยมีค่า IOC อยู่ในระดับ 0.8-1.0 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) = 0.90

1.6 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญให้ถูกต้องสมบูรณ์

1.7 จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำผลไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แบบสัมภาษณ์

2.1 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 ลำดับแรก มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และมีการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเพิ่มเติม

2.2 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.3 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่สร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบเนื้อหา ภาษา สำนวนที่ใช้ในแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุม รายละเอียดของเนื้อหายิ่งขึ้น

2.4 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.5 ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญให้ถูกต้องสมบูรณ์

2.6 จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำผลไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการและขั้นตอน ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม จากประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 10 คน ครูผู้สอน จำนวน 15 คน ครูวิชาการ จำนวน 15 ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 20 คน และผู้ปกครอง จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 70 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ยื่นคำร้องขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ เรื่อง การขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
 2. ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ พร้อมกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนจัดการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ทางไปรษณีย์เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
 3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษาที่กำหนดไว้ ให้ช่วยกรุณาตอบแบบสอบถามแล้วผนึกใส่ซองส่งกลับมาหาผู้วิจัย
- วัตถุประสงค์ที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลประเด็นในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 จำนวน 2 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้
1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 2. ผู้วิจัยนำแบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
 3. ผู้วิจัยรวบรวมแบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วนำมาวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาดำเนินการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับมาแต่ละฉบับ
 2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสและให้คะแนนตามการปฏิบัติแต่ละข้อ โดยกำหนดค่าคะแนนในข้อคำถาม ดังนี้
5	หมายถึง	มีสภาพปัญหาในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีสภาพปัญหาในระดับมาก
3	หมายถึง	มีสภาพปัญหาในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีสภาพปัญหาในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีสภาพปัญหาในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลตอนที่ 2 พิจารณาค่าเฉลี่ยจากเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง สภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เลือกเฉพาะ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าวแล้ว นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ แบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1 และวิเคราะห์เนื้อหาการเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมและเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่านเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ทำการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ครูวิชาการและครูผู้รับผิดชอบครูผู้รับผิดชอบหรือครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดน่าน เขต 1 ผู้อำนวยการ 10 คน ครูผู้สอน ครูวิชาการ และครูผู้รับผิดชอบหรือครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 50 คน และผู้ปกครอง 10 คน รวมเป็น 70 คน เมื่อแยกพิจารณาตำแหน่งหน้าที่ ระดับวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ มีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปสำหรับเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	10	14.30
2. ครูที่รับผิดชอบเรียนร่วม	14	20.00
3. ครูฝ่ายวิชาการ	10	14.30
4. ครูผู้สอน	26	37.10
5. ผู้ปกครอง	10	14.30
รวม	70	100.00
2. วุฒิการศึกษา		
1. ปริญญาตรี	43	61.40
2. ปริญญาโท	23	32.90
3. ปริญญาเอก	-	-
4. ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	5.70
รวม	70	100.00
3. ประสบการณ์		
1. ไม่เกิน 1 ปี	11	15.70
2. 2-5 ปี	15	21.40
3. 6-10 ปี	17	24.30
4. 11 ปีขึ้นไป	17	38.60
รวม	70	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.30 ครูที่รับผิดชอบเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 20.00 ครูฝ่ายวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 14.30 ครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 37.10 และผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 14.30 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.40 จบการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 32.90 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.70 ประสบการณ์การทำงาน ไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.70 ประสบการณ์การทำงานระหว่าง

2-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.40 ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.30 และ ประสบการณ์การทำงาน 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.60

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ
สถานศึกษาในจังหวัดน่าน โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลปรากฏใน
ตารางที่ 3-7 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา
ด้านบุคลากร ดังแสดงในตาราง

ข้อ	ด้านบุคลากร	n = 70		
		ความคิดเห็นด้านบุคลากร		
		(\bar{X})	S.D.	ระดับปัญหา
1	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/นโยบายแผนงาน /โครงการ /กิจกรรมที่ชัดเจนในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.66	.84	มาก
2	มีการวางแผนการจัดอัตรากำลังให้เพียงพอต่อนักเรียนเรียนร่วมและมีจำนวนครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษมีเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในแต่ละห้องเรียน	3.77	.95	มาก
3	มีการเชิญผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของการจัดการโรงเรียนเรียนร่วม	3.67	.81	มาก
4	ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP.) เน้นทักษะกระบวนการตามความบกพร่องของนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น	3.57	.79	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ด้านบุคลากร	n = 70		
		ความคิดเห็นด้านบุคลากร		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
5	ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนร่วมและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	3.73	.77	มาก
6	โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียน	3.67	.77	มาก
7	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนร่วมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง	3.66	.79	มาก
8	โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่นโรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรับการตรวจรักษาบำบัด	3.57	.84	มาก
	รวม	3.66	.82	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ มีการวางแผนการจัดอัตรากำลังให้เพียงพอต่อนักเรียนเรียนร่วมและมีจำนวนครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษมีเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในแต่ละห้องเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X}) = 3.77) รองลงมาคือ ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนร่วมและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X}) = 3.73) ตามลำดับ และ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่นโรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรับการตรวจรักษาบำบัดและผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP.) เน้นทักษะกระบวนการตามความบกพร่องของนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.57)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา
ด้านวิชาการ ดังแสดงในตาราง

ข้อ	ด้านวิชาการ	n = 70		
		ความคิดเห็นด้านวิชาการ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	โรงเรียนมีการพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วมและปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม	3.71	.85	มาก
2	มีการจัดทำแผนการดำเนินงานของโรงเรียนและกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน	3.64	.85	มาก
3	โรงเรียนปรับหลักสูตรทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นบางวิชา	3.47	.82	ปานกลาง
4	โรงเรียนจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	3.59	.77	มาก
5	โรงเรียนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP เป็นลายลักษณ์อักษร	3.76	.89	มาก
6	โรงเรียนประเมินผลการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP	3.63	.92	มาก
7	โรงเรียนมีการใช้เทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เทคนิคการวิเคราะห์งาน	3.63	.85	มาก
8	โรงเรียนมีการกระจายนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไปตามห้องเรียนต่าง ๆ ตามความบกพร่องของแต่ละบุคคล	3.67	.84	มาก
9	โรงเรียนมีการจัดหา ผลิตและใช้เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ในการพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา	3.71	.81	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ด้านวิชาการ	n = 70		
		ความคิดเห็นด้านวิชาการ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
10	โรงเรียนมีผู้ที่สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เฉพาะบุคคลอย่างเหมาะสม ส่งครูเข้ารับการ ฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีทักษะในการจัดการเรียน ร่วม	3.77	.80	มาก
11	โรงเรียนมีการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษตามศักยภาพของนักเรียน	3.74	.84	มาก
12	โรงเรียนมีการประเมินผลการพัฒนาเต็มศักยภาพ ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล (Individualized Education Program: IEP)	3.90	.80	มาก
13	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมี การคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่ กระทรวงกำหนด	3.81	.74	มาก
14	โรงเรียนมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลปรับปรุง แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP และรายงาน ความก้าวหน้าของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษปี ละ 2 ครั้ง	3.63	.90	มาก
15	มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษอย่างเป็นระบบ	3.57	.87	มาก
16	การจัดตารางเรียนเพื่อเสริมทักษะทางวิชาการและ การจัดให้มีห้องเสริมทักษะทางวิชาการ	3.64	.72	มาก
17	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรม และผลงาน การจัดเรียนร่วมให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ	3.54	.67	มาก
	รวม	3.67	.81	มาก

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับสถานศึกษา ด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนที่มีการประเมินผลการพัฒนาเต็มศักยภาพตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.90 รองลงมา คือ โรงเรียนของท่านมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.81) และส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โรงเรียนปรับหลักสูตรทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นบางวิชา โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.47)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม ดังแสดงในตาราง

ข้อ	ด้านสภาพแวดล้อม	n = 70		
		ความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	การจัดสภาพอาคารเรียนให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน	3.75	.75	มาก
2	การจัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วม ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นพิเศษ	3.57	.89	มาก
3	การจัดบริเวณทำสนามเด็กเล่น/สวนหย่อมและ อื่นๆเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมใช้เพื่อการพักผ่อน	3.27	.90	ปานกลาง
4	การปรับและจัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับ การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภท	3.44	.79	ปานกลาง
5	การจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้า เรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด	3.70	.85	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ด้านสภาพแวดล้อม	n = 70		
		ความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
6	ผู้บริหารเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในโรงเรียน	3.63	.87	มาก
7	การแต่งตั้งคณะกรรมการเรียนร่วมประจำโรงเรียน	3.51	.89	มาก
8	การมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหารในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม	3.77	.82	มาก
	รวม	3.58	.84	มาก

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ การมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหารในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.77) รองลงมาคือ การจัดสภาพอาคารเรียนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.75) และส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดบริเวณทำสนามเด็กเล่น/สวนหย่อมและอื่นๆเพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมใช้เพื่อการพักผ่อน (\bar{X}) = 3.27)

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา
ด้านงบประมาณ ดังแสดงในตาราง

ข้อ	ด้านการงบประมาณ	n = 70		
		ความคิดเห็นด้านการงบประมาณ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	การได้รับสนับสนุนงบประมาณ จาก หน่วยงานภายนอก	3.56	.92	มาก
2	การขอรับเงินงบประมาณ (คูปอง)	3.69	.82	มาก
3	มีการจัดแผนงบประมาณและค่าขอ งบประมาณ	3.64	.83	มาก
4	มีการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่าย งบประมาณ และรายงานผล	3.73	.79	มาก
5	ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับต่อ กิจกรรมการดำเนินการ	3.51	.89	มาก
6	ความคุ้มค่าและความเหมาะสมของ งบประมาณที่ใช้ในกิจกรรมการดำเนินงาน	3.59	.75	มาก
7	ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนมี ส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณในการ จัดและพัฒนาการศึกษา	3.60	.85	มาก
	รวม	3.61	.83	มาก

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ
สถานศึกษา ด้านงบประมาณ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก
ได้แก่ มีการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่ายงบประมาณ และรายงานผล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.73)
รองลงมาคือ การขอรับเงินงบประมาณ (คูปอง) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.69) และส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย
ที่สุดคือ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับต่อกิจกรรมการดำเนินการ (\bar{X}) = 3.51)

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา
ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณ

ข้อ	สภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม	n = 70		
		ความคิดเห็นการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	ด้านบุคลากร	3.66	.82	มาก
2	ด้านวิชาการ	3.67	.81	มาก
3	ด้านสภาพแวดล้อม	3.58	.84	มาก
4	ด้านงบประมาณ	3.61	.83	มาก

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด จากมากไปหาน้อยที่สุดตามลำดับแรก ได้แก่ วิชาการ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.67 รองลงมาคือ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.66 ด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.61 ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 3.58

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับชอบเรียนร่วม ผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ตอบแบบสัมภาษณ์โดยแนบหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา โดยมีการสัมภาษณ์ดังนี้

ด้านบุคลากร

1. ท่านคิดว่าด้านบุคลากรควรมีวิธีการดำเนินการอย่างไรบ้าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ดังนี้

“...วางแผนจัดหาอัตรากำลังให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือจัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการ เพื่อช่วยครูประจำชั้น...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...จัดหาครูพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อช่วยจัดการเรียนการสอนให้กับห้องเรียนที่มีนักเรียนเรียนร่วมหลายคน...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...วางแผนจัดอัตราครูให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ...”
(ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...จัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการให้ช่วยครูประจำชั้นดูแลและจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...จัดให้นักเรียนเรียนร่วมแยกเป็นห้องและจัดให้มีครูรับผิดชอบห้องเรียนร่วม...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 3, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...จัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อมาช่วยจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อาจมาช่วยบางเวลาในแต่ละห้องเรียนที่มีเด็กพิเศษ...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...จัดอัตรากำลังให้เพียงพอ โดยอาจขอสนับสนุนจากต้นสังกัด...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...จัดให้มีห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1 ห้อง และจัดครูผู้ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 3, ปรินญาตรี สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“...วางแผนจัดอัตราครูให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และจัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิเศษ...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2563)

“...วางแผนจัดหาอัตรากำลังให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือจัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อช่วยครูประจำชั้น...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์วันที่ 3 กรกฎาคม 2563)

ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาการวางแผนการจัดอัตรากำลังให้เพียงพอต่อนักเรียนเรียนร่วม ดังนี้ จัดหาอัตรากำลังให้เพียงพอกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และจัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อให้มาช่วยครูประจำชั้นจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน

2. ท่านคิดว่าการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนของท่านควรมีวิธีการอย่างไรบ้าง

“...จัดให้บุคลากรให้ไปอบรมความรู้เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ จัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษเข้าเป็นที่ปรึกษา หรือมาปฏิบัติในชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...ควรพัฒนางานบุคลากรเริ่มต้นจากตนเองที่จะต้องมีความรักวิชาการระเบียบและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด สำหรับบุคลากรต้องวางงานให้ถูกกับคนตามความถนัดของแต่ละบุคคล เราจะได้ผลลัพธ์คืองานที่ดีมีคุณภาพ นักเรียนก็พัฒนาได้ถูกจุด...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์,

27 มิถุนายน 2563)

“...จัดให้ครูอบรมให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดให้ครูและพี่เลี้ยงเด็กพิการ ให้มีความเพียงพอต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม จัดให้ครูอบรมเกี่ยวกับกับการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อพัฒนาตนเอง...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...จัดให้บุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรมเรียนรู้ โดยยึดหลักการพัฒนา ให้ตระหนักถึงปัญหาอุปสรรค การดำเนินการพื้นฐานของนักเรียนในความรับผิดชอบ โดยให้มีความรู้ความเข้าใจ สร้างสำนึกจากข้างใน ถ่ายทอดให้นักเรียนเกิดความรู้อ...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...จัดให้บุคลากรให้อบรมพัฒนาตนเองในเรื่องการจัดการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ บุคลากรมีคุณภาพและจรรยาบรรณของวิชาชีพในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 3, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...จัดครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมอบรมรับความรู้ที่เกี่ยวกับประเภทความพิการ อบรมการผลิตสื่อ นวัตกรรม ที่ใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจัดการเรียนร่วม...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...จัดให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนร่วมและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...จัดบุคลากรให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมอบรม จัดให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษ จัดครูให้เหมาะสมกับความถนัดตัววิชา...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“...การให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาคูณสมบัติของบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของโรงเรียน คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้อให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนร่วมกันจัดคู่มือการควบคุมการปฏิบัติงานให้มีความเป็นระบบอย่างเป็นรูปธรรม...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2563)

“...ให้บุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือดูแลการจัดการเรียนร่วมได้รับการอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง เพื่อให้มีคุณภาพในการจัดการเรียนร่วมต่อไป...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563)

ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ดังนี้
ให้หน่วยต้นสังกัดจัดอบรมเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ แล้วนำมาใช้ในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียน
ทางโรงเรียนจัดครูและบุคลากรในโรงเรียนเข้าร่วมอบรมรับความรู้ที่เกี่ยวกับประเภทความพิการ
และแนวการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนแต่ละประเภท โดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ การศึกษา
ดูงานในโรงเรียนอื่น ๆ ที่ประสบผลสำเร็จในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ด้านวิชาการ

1. ท่านคิดว่าการประเมินผลการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรมีวิธีการอย่างไร

“...ประเมินตามสภาพจริง มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคาบระหว่าง
เรียนหลังการจัดการเรียนการสอน มีการบันทึกหลังการสอน เพื่อครูจะได้รู้พัฒนาการของนักเรียน” ...
(ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...ประเมินตามสภาพจริงตามแผนการจัดการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มีการเก็บ ข้อมูล
การเรียนรู้ของนักเรียนในว่างเรียน และจัดการเรียนสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)
การประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน,
สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...มีการประเมินนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนการสอนทุกคาบ เพื่อครูจะได้รู้จุดเด่นจุด
ด้อยของนักเรียน มีวิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม
นักเรียน...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...ประเมินด้วยเทคนิคและวิธีที่หลากหลาย ประเมินผลผู้เรียนหลายด้าน ทั้งด้าน ความรู้
ความคิดพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรม ประเมินตาม
แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ได้ตั้งไว้...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์,
28 มิถุนายน 2563)

“ประเมินทักษะการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ตามหลักสูตรกำหนด ประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย ให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วย
วิธีการที่หลากหลาย” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 3, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...ประเมินตามสภาพจริงและประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย มีการเก็บข้อมูลการจัดการ
เรียนรู้ของนักเรียน จัดทำแฟ้มสะสมงานของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถ
ของตนเอง...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...ประเมินให้ตรงกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะ
บุคคล (IIP) มีการบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ เก็บข้อมูลของนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน...” (ผู้ปกครอง
นักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...มีการประเมินนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนการสอนทุกคาบ มีการเก็บข้อมูลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน จัดทำแฟ้มสะสมงานของนักเรียน...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“...มีการประเมินอย่างต่อเนื่องบันทึก วิเคราะห์นักเรียน หาจุดที่ต้องปรับปรุง แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2563)

“...ประเมินทักษะการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามที่กำหนดในหลักสูตร เก็บข้อมูลนักเรียน และจัดทำแฟ้มสะสมงาน...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563)

ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาการประเมินผลการพัฒนาเต็มศักยภาพตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลดังนี้ การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่าง การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึกวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู ประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม การระดมความคิดเห็น การใช้แฟ้มสะสมผลงาน การใช้ภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ และการใช้เกณฑ์การให้คะแนน

2. ท่านคิดว่าการคัดกรองและการจัดการเรียนร่วมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรมีวิธีการอย่างไร

“...จัดมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...มีการเตรียมพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สำรวจคัดแยก และประเมินความสามารถพื้นฐานนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรียนปรับหลักสูตรจากหลักสูตรปกติทั่วไปให้เป็นหลักสูตรเฉพาะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยแยกจากหลักสูตรเด็กปกติทั่วไปอย่างชัดเจน...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...จัดมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน...” (ครูที่รับผิดชอบโรงเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งต่อการคัดแยก การวางแผนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) และเพื่อการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน ปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ...” (ครูที่รับผิดชอบโรงเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการคัดกรอง การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563)

ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาการคัดกรองและจัดการเรียนการสอนให้เด็กที่มีความบกพร่อง ดังนี้ โรงเรียนจัดให้มีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เลือกใช้แบบคัดกรองที่มีความน่าเชื่อถือมาใช้ในการคัดกรองนักเรียน เช่น เครื่องมือคัดกรองของ กระทรวงศึกษาธิการ

ด้านสภาพแวดล้อม

1. ท่านคิดว่าการมอบหมายหน้าที่ในการดำเนินงานจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียน ควรมีวิธีการอย่างไร

“...มอบหมายให้ครูที่มีความรู้เรื่องการสอนนักเรียนเป็นที่มีความต้องการพิเศษหรือที่ผ่านการอบรมเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนเรียนร่วม และเป็นคนประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัด...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...มีการมอบหมายงานให้ตรงกับวิชาที่สอน เพื่อให้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนในห้องเรียนเรียนร่วมมีพัฒนาการที่ดีขึ้น...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...มอบหมายให้ครูที่ผ่านการอบรมการศึกษาพิเศษ รับผิดชอบห้องเรียนที่มีนักเรียนเรียนร่วมหลายคน...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...มอบหมายให้ครูที่มีความรู้หรือที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ให้ความรู้ในการเรื่องการทำการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้แก่ครูที่ไม่ผ่านการอบรม เพื่อที่จะเขียนแผนไปในทางเดียวกัน...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...มอบให้ครูที่ผ่านการอบรมให้รับผิดชอบนักเรียนในห้องเรียนที่มีนักเรียนเรียนร่วมหลายคน...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 3, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...มอบให้ครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษ เป็นผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานต้นสังกัด และเพื่อให้การเขียนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลถูกต้อง...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...มอบให้ครูที่ผ่านการอบรมหรือครูที่มีความรู้เรื่องการศึกษาพิเศษ สอนเสริมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษบางวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจ...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...มอบให้ครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษ จัดห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กแต่ละประเภท ห้องเสริมวิชาการสำหรับเด็กแต่ละประเภท...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“...มอบหมายให้ครูจัดเสริมวิชาการเฉพาะทักษะ เช่น ห้องคณิตศาสตร์ ห้องภาษาไทย และห้องวิทยาศาสตร์...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2563)

“...มอบหมายให้ครูที่มีความรู้เรื่องการสอนนักเรียนเป็นที่มีความต้องการพิเศษหรือที่ผ่านการอบรมเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนเรียนร่วม จัดห้องเสริมวิชาการแบบไม่จำแนกประเภทเด็ก จัดขึ้นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนแต่ไม่แยกว่าเป็นเด็กประเภทใดทุกคนมีสิทธิใช้ทรัพยากรในห้องนี้...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563)

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการพัฒนาการมอบหมายหน้าที่ในการดำเนินงานจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนมอบหมายหน้าที่ที่เหมาะสมให้ครูที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษหรือครูที่ผ่านอบรมการศึกษาพิเศษ เป็นผู้รับผิดชอบงานการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และมอบหมายหน้าที่จัดห้องเสริมวิชาการแบบไม่จำแนกประเภทเด็ก จัดขึ้นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนแต่ไม่แยกว่าเป็นเด็กประเภทใดทุกคนมีสิทธิใช้ทรัพยากรในห้องนี้

2. ท่านคิดว่าควรพัฒนาจัดสภาพอาคารเรียน ห้องเรียน อย่างไรให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

“...พัฒนาและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ว่าจะเป็นภายนอกห้องเรียนและภายในห้องเรียน ตกแต่งห้องเรียนให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...พัฒนาและจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อความพิการของนักเรียน มุมห้องเรียนให้มีน้ำความสนใจเพื่อที่นักเรียนมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และจัดสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียนให้น่าสนใจ...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ สะดวก สะอาด ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนรู้...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนพิการ เช่น ทางลาด ทางเชื่อมอาคาร ทางเดินเพื่อให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความพิการแต่ละประเภท...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 3, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...ตกแต่งภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดที่นั่งนักเรียนให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อกับนักเรียนแต่ละประเภท...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...พัฒนาสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน จัดเวรทำความสะอาดเขตพื้นที่รับผิดชอบ พัฒนาสภาพแวดล้อมภายใน ตกแต่งให้สวยงาม มีบอร์ดให้ความรู้กับนักเรียน จัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบ สะอาดงามตา...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...ตกแต่งภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดที่นั่งนักเรียนให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อกับนักเรียนแต่ละประเภท จัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบ สะอาด น่าสนใจ...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“...ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีส่วนร่วมในการจัดห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นกับกิจกรรมที่ตนเองทำ...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2563)

“...พัฒนาอาคารสถานที่ให้น่าอยู่ มีความเป็นปัจจุบัน พร้อมให้งานตลอดเวลา ปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สะอาด เป็นระเบียบ และมีความปลอดภัย...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563)

ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาจัดสภาพอาคารเรียน ห้องเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ดังนี้ โรงเรียนควรปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ สะดวก สะอาด ปลอดภัย และควรมีการเผยแพร่ความรู้ ผลงาน กิจกรรมของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมมากขึ้น การปรับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอาคารยังให้เหมาะสมกับนักเรียน ภายนอกห้องเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนพิการ เช่น ทางลาด ทางเชื่อมอาคาร ทางเดินเพื่อให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความพิการแต่ละประเภท

ด้านงบประมาณ

1. ท่านคิดว่าการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่าย งบประมาณควรมีวิธีการอย่างไร

“...พัฒนาดำเนินการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการตั้งโครงการรองรับในการใช้จ่ายในแต่ละปีการศึกษา...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...ใช้งบประมาณตามที่ได้รับจัดสรรจากโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคุ้มค่าที่สุดที่สุดต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...จัดทำโครงการเพื่อรองรับแต่ละปีการศึกษา นำงบประมาณที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ถูกทาง และขอสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานภายนอก...”

(ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...จัดทำโครงการเพื่อรองรับงบประมาณ นำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ สื่อทางการศึกษา ตำรา บริการ มาใช้อย่างเหมาะสม...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...นำงบประมาณที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ถูกทาง และขอสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานภายนอกหรือต้นสังกัด...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 3, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...หางบประมาณจากภายนอกหรือต้นสังกัด และมีโครงการเพื่อรองรับ จัดซื้อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทและสามารถใช้งานได้...”

(ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...ให้โรงเรียนจัดซื้อและสิ่งอำนวยความสะดวกจากงบประมาณที่ได้จัดสรร ให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทความพิการ...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...จัดทุกโครงการเสนอขอรับงบประมาณจากต้นสังกัด ขอบริจาคจากผู้ปกครองที่มีฐานะดี โดยแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ปกครองร่วมตรวจสอบติดตามประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ...”

(ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“...จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนเรียนร่วม จัดหางบประมาณภายนอก และสร้างเครือข่าย...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์,

2 กรกฎาคม 2563)

“...พัฒนาให้นำงบประมาณที่ตั้งไว้ในแต่ละโครงการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดทำโครงการเพื่อรองรับงบประมาณ และให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์,

3 กรกฎาคม 2563)

ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ดังนี้ ควรมีการวางแผนงานโครงการให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมสนับสนุนและดำเนินงานด้านการเรียนร่วม จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การขอสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานภายนอกการขอรับเงินงบประมาณ (คู่มือการศึกษา) ควรมีการจัดแผนงบประมาณและค่าของงบประมาณ ควรนำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ สื่อทางการศึกษา ตำรา บริการ มาใช้อย่างเหมาะสม

2. ท่านคิดว่าการขอรับเงินงบประมาณ(คู่มือการศึกษา) เพื่อให้นักเรียนเรียนร่วมที่เรียนในโรงเรียนได้รับ ควรมียุทธวิธีอย่างไร

“...ให้ครูที่รับผิดชอบศึกษาระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่มีความบกพร่อง โดยเฉพาะแบบคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องหรือมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้ถูกต้องและส่งตามเวลาที่กำหนด...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...ให้ครูที่รับผิดชอบตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารหลักฐานประกอบการขอรับหรือขี้อสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และลงนามรับรองในรูปแบบคำขอให้ถูกต้อง...” (ผู้อำนวยการโรงเรียน, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...แต่ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหรือประเมินคัดกรอง/คัดแยก เด็กที่คาดว่าจะมีความบกพร่องหรือ มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 1, สัมภาษณ์, 27 มิถุนายน 2563)

“...ให้ครูที่รับผิดชอบจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และจัดเตรียมเอกสารให้พร้อมและส่งเอกสารให้ตรงวันและเวลาที่กำหนด...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 2, สัมภาษณ์, 28 มิถุนายน 2563)

“...ให้ศึกษาเอกสารให้เข้าใจและให้ครูที่รับผิดชอบจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และจัดเตรียมเอกสารให้พร้อมและส่งเอกสารให้ตรงวันและเวลาที่กำหนด...” (ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วมคนที่ 3, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2563)

“...ให้ครูที่มีนักเรียนเรียนร่วมในห้องตัวเอง จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้พร้อมเตรียมเอกสารและตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารก่อนส่งหน่วยงานต้นสังกัด...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

“...ครูที่รับผิดชอบจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และจัดเตรียมเอกสารให้พร้อมและส่งเอกสารให้ตรงวันและเวลาที่กำหนด และรายชื่อนักเรียนที่ขอต้องตรงกับ IEP ออนไลน์...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2563)

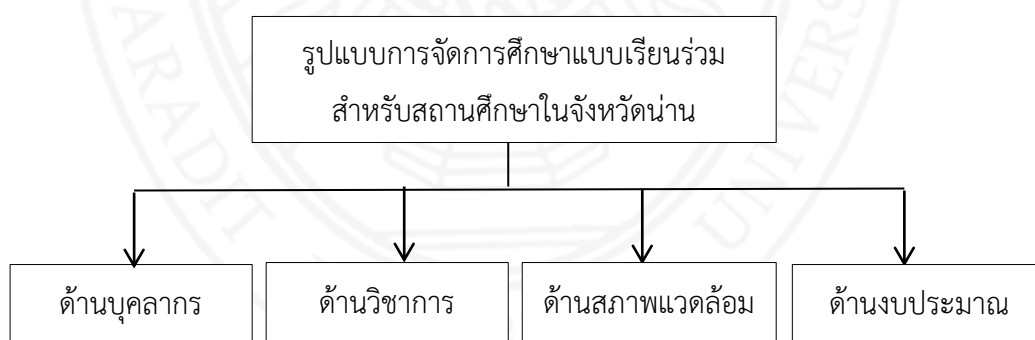
“...ทำตามขั้นตอนการขอคู่มือการศึกษา และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลให้ตรงกับ IEP ออนไลน์ และตรวจสอบความถูกต้องการส่งไปยังหน่วยต้นสังกัด...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“...แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหรือประเมินคัดกรอง/คัดแยก เด็กที่คาดว่าจะมีความบกพร่องหรือ มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2563)

“...ครูที่รับผิดชอบจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และจัดเตรียมเอกสารให้พร้อม และส่งเอกสารให้ตรงวันและเวลาที่กำหนด และรายชื่อนักเรียนที่ต้องตรงกับ IEP ออนไลน์ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหรือประเมินคัดกรอง/คัดแยก เด็กที่คาดว่าจะมีความบกพร่อง...” (ผู้ปกครองนักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 3 กรกฎาคม 2563)

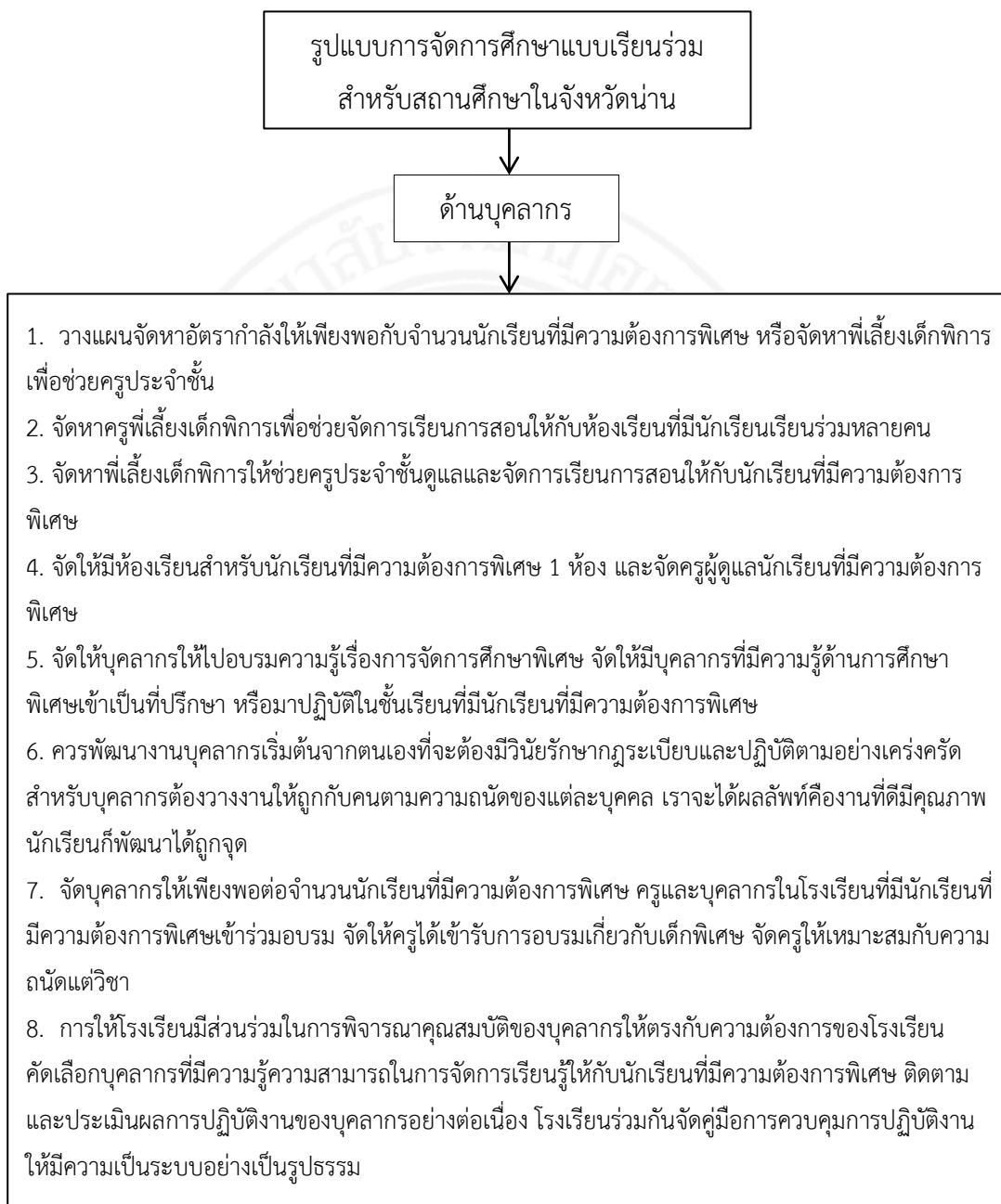
ผู้วิจัยสามารถสรุปการพัฒนาการขอรับเงินงบประมาณ(คู่มือการศึกษาฉบับนี้ ควรมีการวางแผนศึกษาเอกสารในการรับคู่มือ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และจัดเตรียมเอกสารให้พร้อมและส่งเอกสารให้ตรงวันและเวลาที่กำหนด และรายชื่อนักเรียนที่ต้องตรงกับ IEP ออนไลน์ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหรือประเมินคัดกรอง/คัดแยก เด็กที่คาดว่าจะมีความบกพร่อง

สรุปการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

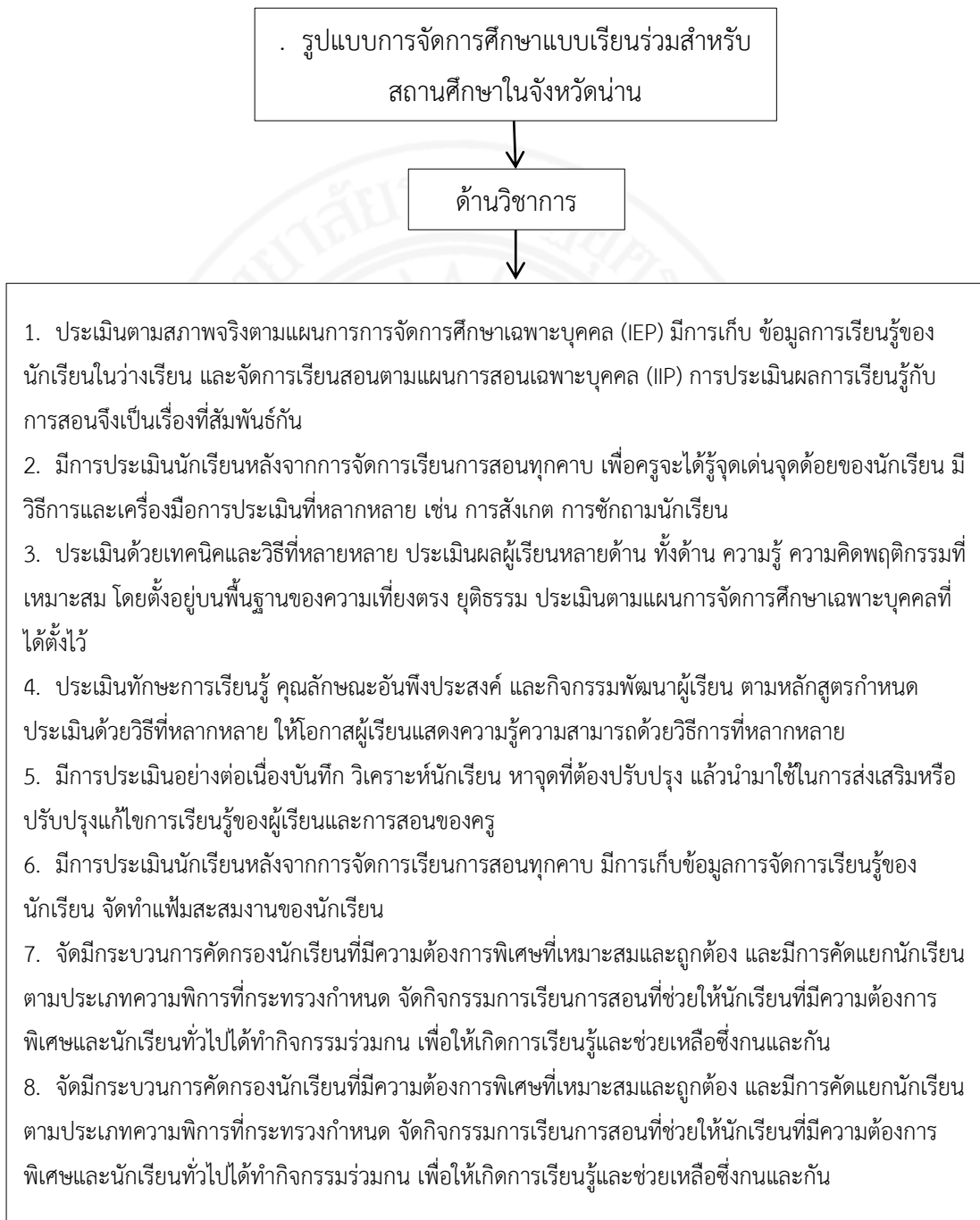
ภาพที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

สรุปการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

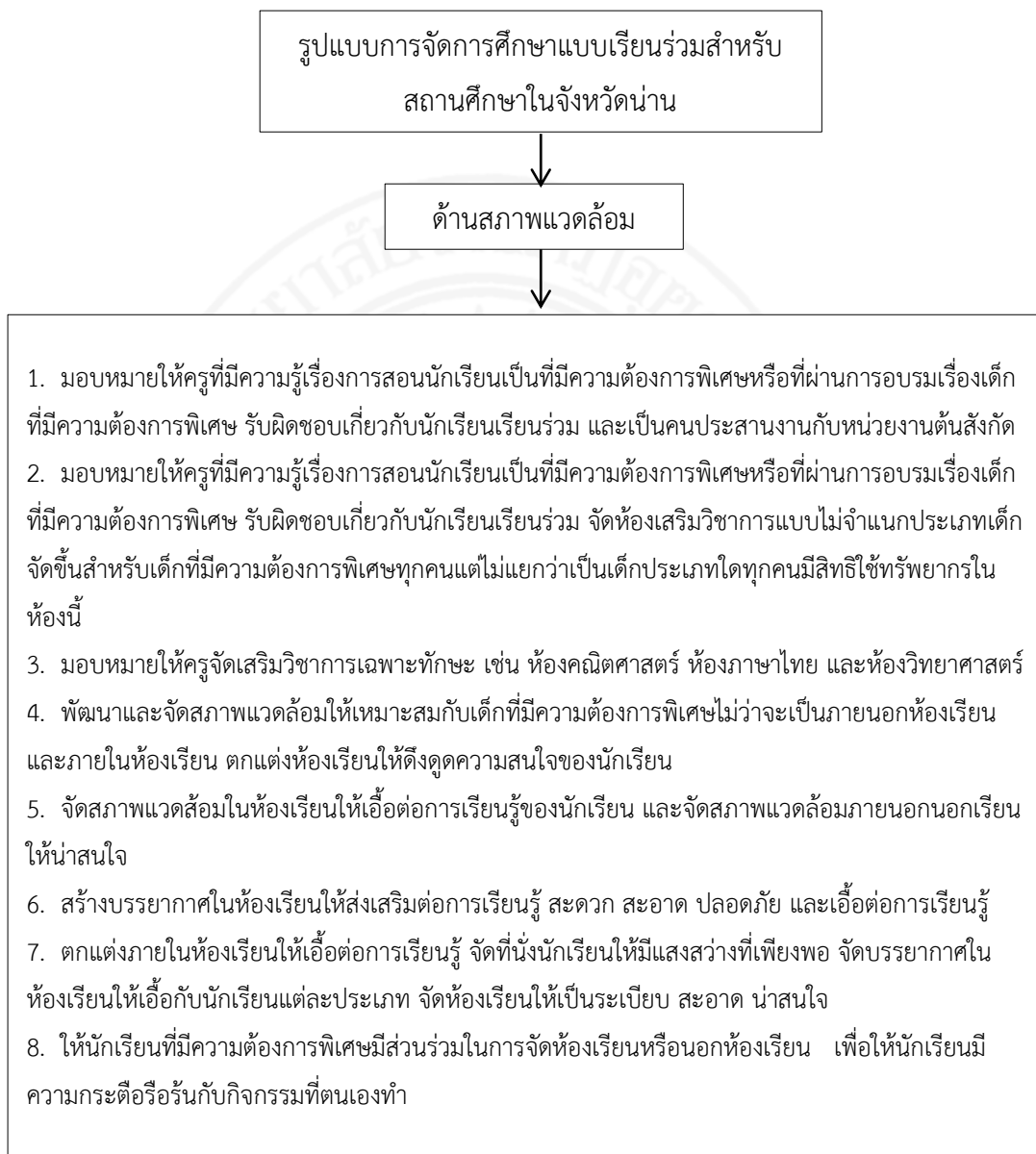
ภาพที่ 3 การพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านบุคลากร

สรุปการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน (ต่อ)

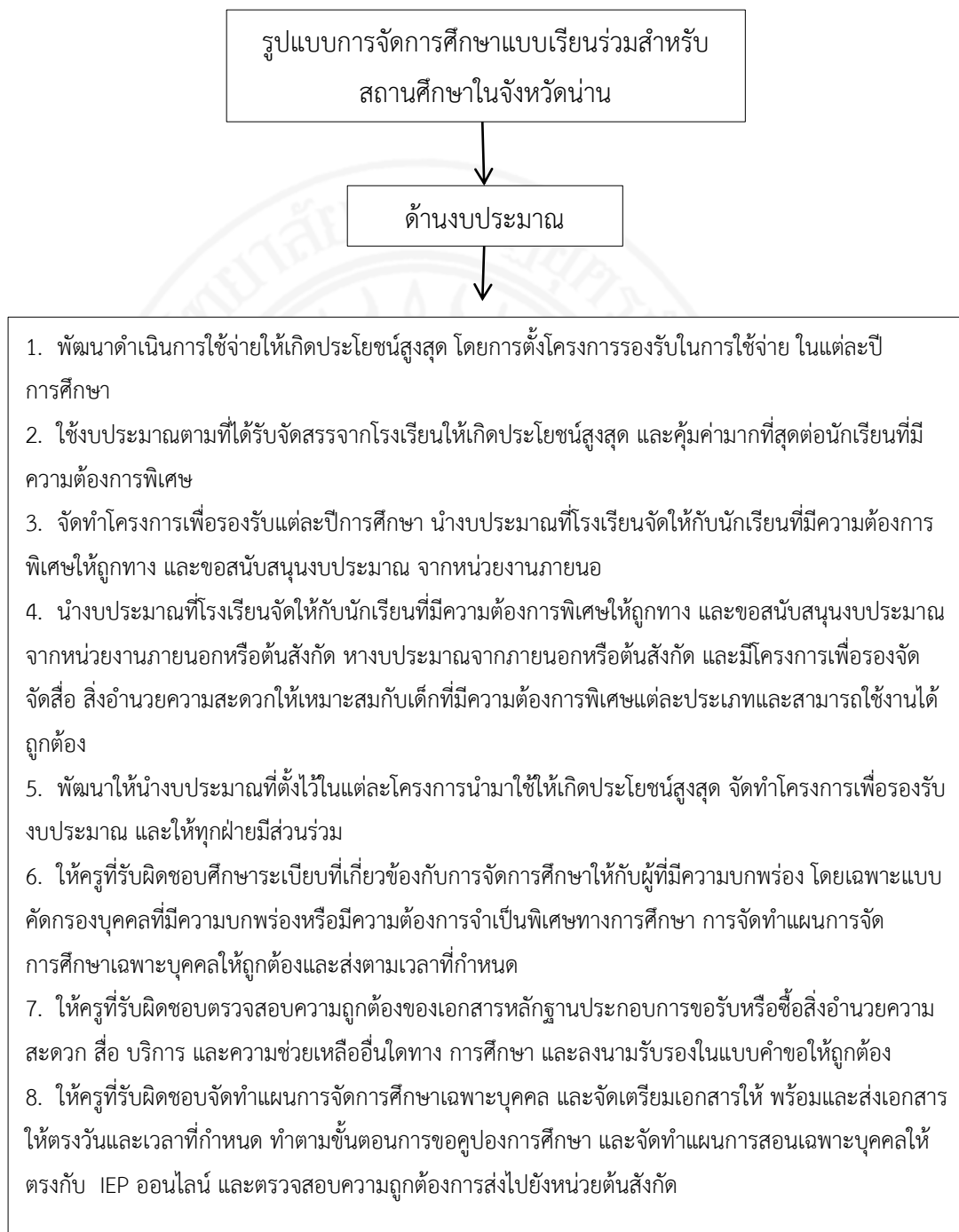
ภาพที่ 4 การพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านวิชาการ

สรุปการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน (ต่อ)

ภาพที่ 5 การพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านสภาพแวดล้อม

สรุปการพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน (ต่อ)

ภาพที่ 6 การพัฒนา รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านงบประมาณ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่านและเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ประชากรที่ใช้วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน ครูผู้สอน จำนวน 15 คน ครูวิชาการ จำนวน 15 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 20 คน และผู้ปกครอง จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 70 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนต้นแบบเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต 1 จำนวน 2 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน เครื่องมือในการวิจัยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งมีค่า IOC 0.8-1.00 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.90 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยสรุปผลได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1 เมื่อพิจารณาทางด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านบุคลากร มีปัญหาค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณด้านที่มีปัญหาค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อม และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร สภาพปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อที่อยู่ในลำดับแรก คือ มีการวางแผนการจัดอัตรากำลังให้เพียงพอต่อนักเรียนเรียนร่วมและมีจำนวนครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษมีเพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในแต่ละห้องเรียน รองลงมา คือ ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนร่วมและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน มีการเชิญผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมใน

กิจกรรมต่าง ๆ ของการจัดการโรงเรียนเรียนร่วมและโรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียน ตามลำดับ และส่วนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่นโรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรับการตรวจรักษาบำบัดและผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เน้นทักษะกระบวนการตามความบกพร่องของนักเรียน พิจารณาเรียนร่วมเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น

2. ด้านวิชาการ สภาพปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อที่อยู่ในลำดับแรก คือ โรงเรียนมีการประเมินผลการพัฒนาเต็มศักยภาพตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) รองลงมาคือ โรงเรียนมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด โรงเรียนมีผู้ที่สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคลอย่างเหมาะสม ส่งครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีทักษะในการจัดการเรียนร่วม ตามลำดับ

3. ด้านสภาพแวดล้อม สภาพปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อที่อยู่ในลำดับแรก คือการมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหารในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม รองลงมา คือ การจัดสภาพอาคารเรียนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน และการจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด

4. ด้านงบประมาณ สภาพปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อที่อยู่ในลำดับแรก คือโรงเรียนมีการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่ายงบประมาณและรายงานผล รองลงมา คือ โรงเรียนมีการขอรับเงินงบประมาณ (คู่มือ) และส่วนข้อที่มีปัญหาน้อย คือ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับต่อกิจกรรมการดำเนินการ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1 จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ด้านบุคลากร

1.1 วางแผนจัดหาอัตรากำลังให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือจัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อช่วยครูประจำชั้น

1.2 จัดหาครูพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อช่วยจัดการเรียนการสอนให้กับห้องเรียนที่มีนักเรียนเรียนร่วมหลายคน

1.3 จัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการให้ช่วยครูประจำชั้นดูแลและจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.4 จัดให้มีห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1 ห้อง และจัดครูผู้ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.5 จัดให้บุคลากรให้ไปอบรมความรู้เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ จัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษเข้าเป็นที่ปรึกษา หรือมาปฏิบัติในชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.6 ควรพัฒนางานบุคลากรเริ่มต้นจากตนเองที่จะต้องมีความรักวิชาการระเบียบและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด สำหรับบุคลากรต้องวางงานให้ถูกกับคนตามความถนัดของแต่ละบุคคล จะได้ผลลัพธ์คืองานที่ดีมีคุณภาพ นักเรียนก็พัฒนาได้ถูกจุด

1.7 จัดบุคลากรให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมอบรม จัดให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษ จัดครูให้เหมาะสมกับความถนัดแต่วิชา

1.8 การให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาคูณสมบัติของบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของโรงเรียน คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนร่วมกันจัดคู่มือการควบคุมการปฏิบัติงานให้มีความเป็นระบบอย่างเป็นรูปธรรม

2. ด้านวิชาการ

2.1 ประเมินตามสภาพจริงตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มีการเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนในว่างเรียน และจัดการเรียนสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) การประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน

2.2 มีการประเมินนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนการสอนทุกคาบ เพื่อครูจะได้รู้จุดเด่นจุดด้อยของนักเรียน มีวิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถามนักเรียน

2.3 ประเมินด้วยเทคนิคและวิธีที่หลากหลาย ประเมินผลผู้เรียนหลายด้าน ทั้งด้าน ความรู้ ความคิดพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรง ยุติธรรม ประเมินตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ได้ตั้งไว้

2.4 ประเมินทักษะการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรกำหนดประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย ให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2.5 มีการประเมินอย่างต่อเนื่องบันทึก วิเคราะห์นักเรียน หากจุดที่ต้องปรับปรุง แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู

2.6 มีการประเมินนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนการสอนทุกคาบ มีการเก็บข้อมูล การจัดการเรียนรู้ของนักเรียน จัดทำแฟ้มสะสมงานของนักเรียน

2.7 จัดมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.8 จัดมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

3. ด้านสภาพแวดล้อม

3.1 มอบหมายให้ครูที่มีความรู้เรื่องการสอนนักเรียนเป็นที่มีความต้องการพิเศษหรือที่ผ่านการอบรมเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนเรียนร่วม และเป็นคนประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัด

3.2 มอบหมายให้ครูที่มีความรู้เรื่องการสอนนักเรียนเป็นที่มีความต้องการพิเศษหรือที่ผ่านการอบรมเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนเรียนร่วม จัดห้องเสริมวิชาการแบบไม่จำแนกประเภทเด็ก จัดขึ้นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนแต่ไม่แยกกว่าเป็นเด็กประเภทใดทุกคนมีสิทธิใช้ทรัพยากรในห้องนี้

3.3 มอบหมายให้ครูจัดเสริมวิชาการเฉพาะทักษะ เช่น ห้องคณิตศาสตร์ ห้องภาษาไทย และห้องวิทยาศาสตร์

3.4 พัฒนาและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ว่าจะเป็นภายนอกห้องเรียนและภายในห้องเรียน ตกแต่งห้องเรียนให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน

3.5 จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และจัดสภาพแวดล้อมภายนอกนอกเรียนให้น่าสนใจ

3.6 สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ สะดวก สะอาด ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนรู้

3.7 ตกแต่งภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดที่นั่งนักเรียนให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อกับนักเรียนแต่ละประเภท จัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบ สะอาด น่าสนใจ

3.8 ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีส่วนร่วมในการจัดห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นกับกิจกรรมที่ตนเองทำ

4. ด้านงบประมาณ

4.1 พัฒนาดำเนินการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการตั้งโครงการรองรับในการใช้จ่าย ในแต่ละปีการศึกษา

4.2 ใช้งบประมาณตามที่ได้รับจัดสรรจากโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคุ้มค่ามากที่สุดต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

4.3 จัดทำโครงการเพื่อรองรับแต่ละปีการศึกษา ใช้งบประมาณที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ถูกทาง และขอสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานภายนอก

4.4 ใช้งบประมาณที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ถูกทาง และขอสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานภายนอกหรือต้นสังกัด ทางงบประมาณจากภายนอกหรือต้นสังกัด และมีโครงการเพื่อรองรับ จัดซื้อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทและสามารถใช้งานได้ถูกต้อง

4.5 พัฒนาให้ใช้งบประมาณที่ตั้งไว้ในแต่ละโครงการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดทำโครงการเพื่อรองรับงบประมาณ และให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

4.6 ให้ครูที่รับผิดชอบศึกษาระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่มีความบกพร่อง โดยเฉพาะแบบคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องหรือมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้ถูกต้องและส่งตามเวลาที่กำหนด

4.7 ให้ครูที่รับผิดชอบตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารหลักฐานประกอบการขอรับ หรือซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และลงนามรับรองในแบบคำขอให้ถูกต้อง

4.8 ให้ครูที่รับผิดชอบจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และจัดเตรียมเอกสารให้ พร้อมและส่งเอกสารให้ตรงวันและเวลาที่กำหนด ทำตามขั้นตอนการขอคู่มือการศึกษา และจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคลให้ตรงกับ IEP ออนไลน์ และตรวจสอบความถูกต้องการส่งไปยังหน่วยต้นสังกัด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสภาพแวดล้อม

ด้านบุคลากร

สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ไม่มีการวางแผนการจัดอัตรากำลังให้เพียงพอต่อนักเรียนเรียนร่วมและจำนวนครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กพิเศษไม่เพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในแต่ละห้องเรียน ครูขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ทั้งนี้เป็นอาจเป็นเพราะว่างงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดอัตรากำลังภาระงานครูมากทำให้ไม่มีเวลาอบรมเพิ่มเติมความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, น.38-84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยพบว่า ด้านบุคลากร มีปัญหาด้านกระบวนการพัฒนาครูเพื่อการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ด้านวิชาการ

สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนไม่มีการประเมินผลการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเต็มศักยภาพตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) และไม่มีการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง ไม่มีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และไม่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ ไม่มีความรู้ในเรื่องการคัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเกิด วิเศษรินทอง (2552, น.143-158) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยพบว่า ด้านวิชาการ มีปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเกี่ยวกับการจัดทำรายละเอียดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน การจัดกิจกรรมของครูผู้สอนเพื่อเตรียมความพร้อมและ/หรือฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียน เพื่อบุคคลโดยการจัดทำแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

ครูผู้สอนมีภาระงานหลายอย่างทำให้ไม่มีเวลามากพอที่จะวางแผนจัดกิจกรรมให้ความสนใจนักเรียนพิเศษโดยเฉพาะ และติดตามแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านสภาพแวดล้อม

สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมไม่มีเหมาะสมและไม่ตรงกับสายงาน การจัดสภาพอาคารเรียนไม่มีความเหมาะสมและไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ทางโรงเรียนขาดแคลนงบประมาณ และไม่มีความรู้ในการจัดสภาพแวดล้อมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทนันชัย อินทนาชัย (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการแบบเรียนร่วมกับเด็กปกติในจังหวัดพิษณุโลก โดยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม มีปัญหาด้านอาคารและสิ่งแวดลอมส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสาเหตุเกิดจากการขาดแคลนงบประมาณความไม่เข้าใจในการดัดแปลงอาคารสถานที่และสิ่งแวดลอม และสภาพการบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ

ด้านงบประมาณ

สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนไม่มีการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่ายงบประมาณ และไม่มีรายงานผลการใช้งบประมาณ การขอรับเงินงบประมาณ (คูปอง) ไม่เพียงพอต่อการกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนได้รับงบประมาณในการจัดการศึกษาพิเศษน้อย และนักเรียนบางโรงเรียนมีนักเรียนที่มีความพิเศษจำนวนมาก ทำให้สามารถดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางอัญชลา เกลี้ยงแก้ว (2560, น.243-244) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า ด้านงบประมาณ มีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้การดำเนินงานด้านการศึกษาพิเศษไม่สำเร็จเท่าที่ควร

2. จากผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านบุคลากร

ผู้บริหารควรวางแผนจัดหาอัตรากำลังให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือจัดหาพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อช่วยครูประจำชั้น จัดหาครูพี่เลี้ยงเด็กพิการเพื่อช่วยจัดการเรียนการสอนให้กับห้องเรียนที่มีนักเรียนเรียนร่วมหลายคนให้ช่วยครูประจำชั้นดูแลและจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดให้มีห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1 ห้อง และจัดครูผู้ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดให้บุคลากรให้ไปอบรมความรู้เรื่องการจัด

การศึกษาพิเศษ หรือมาปฏิบัติในชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ควรพัฒนางานบุคลากร ให้มีวินัยรักษากฎระเบียบและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด สำหรับบุคลากรต้องวางงานให้ถูกกับคนตาม ความถนัดของแต่ละบุคคลจะได้ผลลัพธ์คืองานที่ดีมีคุณภาพ นักเรียนก็พัฒนาได้ถูกจุด จัดบุคลากรให้ เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูและบุคลากรในโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษเข้าร่วมอบรม และการให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคลากรให้ ตรงกับความต้องการของโรงเรียนคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้กับ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนร่วมกันจัดคู่มือการควบคุมการปฏิบัติงานให้มีความเป็นระบบอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้อง กับวิจัยของพัชรา เชื้อประติษฐ์ (2556, น.62-63) ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 โดยพบว่า โรงเรียนควรให้มีการพัฒนาบุคลากรโดยจัด อบรมให้ความรู้หรือให้ศึกษาด้วยตนเองในเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ การอบรมสัมมนาจะทำให้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ทำให้บุคลากรรู้ถึง บทบาทหน้าที่ที่ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบ

ด้านวิชาการ

ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการประเมินนักเรียน ควรประเมินตามสภาพจริงตามแผนการ การจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มีการเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนในว่างเรียน และจัดการ เรียนสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มีการประเมินนักเรียนหลังจากการจัดการเรียน การสอนทุกคาบ เพื่อครูจะได้รู้จุดเด่นจุดด้อยของนักเรียน มีวิธีการและเครื่องมือการประเมินที่ หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถามนักเรียน ประเมินด้วยเทคนิคและวิธีที่หลากหลาย ประเมินผลผู้เรียนหลายด้าน ทั้งด้าน ความรู้ ความคิดพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ความเที่ยงตรง ยุติธรรม ประเมินตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ได้ตั้งไว้ ประเมินทักษะการ เรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรกำหนดประเมินด้วยวิธีที่ หลากหลาย ให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการประเมินอย่าง ต่อเนื่องบันทึก วิเคราะห์นักเรียน หากจุดที่ต้องปรับปรุง แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไข การเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู มีการเก็บข้อมูลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน จัดทำแฟ้ม สะสมงานของนักเรียน จัดมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและ ถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด จัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิด การเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และจัดมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ที่เหมาะสมและถูกต้อง และมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด จัด

กิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ธร วชิระปราการพงษ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครผลการศึกษาพบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนหรือด้านวิชาการ โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ควรมีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการเฉพาะและ เกณฑ์การวัดผลควรเป็นไปตามศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด

ด้านสภาพแวดล้อม

ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูที่มีความรู้เรื่องการสอนนักเรียนเป็นที่มีความต้องการพิเศษหรือที่ผ่านการอบรมเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนเรียนร่วม และเป็นคนประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัด ควรจัดห้องเสริมวิชาการแบบไม่จำแนกประเภทเด็ก จัดขึ้นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนแต่ไม่แยกว่าเป็นเด็กประเภทใดทุกคนมีสิทธิใช้ทรัพยากรในห้องนี้ มอบหมายให้ครูจัดเสริมวิชาการเฉพาะทักษะ เช่น ห้องคณิตศาสตร์ ห้องภาษาไทย และห้องวิทยาศาสตร์ พัฒนาและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ว่าจะเป็นภายนอกห้องเรียนและภายในห้องเรียน ตกแต่งห้องเรียนให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และจัดสภาพแวดล้อมภายนอกนอกเรียนให้น่าสนใจ สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ สะดวก สะอาด ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ ตกแต่งภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดที่นั่งนักเรียนให้มีแสงสว่างที่เพียงพอ จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อกับนักเรียนแต่ละประเภท จัดห้องเรียนให้เป็นระเบียบ สะอาด น่าสนใจ และให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีส่วนร่วมในการจัดห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน เพื่อให้เด็กมีความกระตือรือร้นกับกิจกรรมที่ตนเองทำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรรดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส ด้านสภาพแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน รวมทั้งห้องปฏิบัติการให้เป็นแหล่งเรียนรู้จัดสภาพแวดล้อมภายนอกนอกเรียนให้น่าสนใจ สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ สะดวก สะอาด ปลอดภัย และเอื้อต่อการเรียนรู้ ตกแต่งภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้

ด้านงบประมาณ

ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและพัฒนาดำเนินการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการตั้งโครงการรองรับในการใช้จ่าย ในแต่ละปีการศึกษา ใช้งบประมาณตามที่ได้รับจัดสรรจากโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคุ้มค่ามากที่สุดต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดทำโครงการเพื่อรองรับแต่ละปีการศึกษา นำงบประมาณที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ถูกทาง ขอสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานภายนอกหรือต้นสังกัด และมีโครงการเพื่อรองรับ จัดซื้อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทและสามารถใช้งานได้ถูกต้อง พัฒนาให้นำงบประมาณที่ตั้งไว้ในแต่ละโครงการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ให้ครูที่รับผิดชอบศึกษาระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้กับผู้ที่มีความบกพร่อง ให้ครูที่รับผิดชอบตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารหลักฐานประกอบการขอรับหรือซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และลงนามรับรองในแบบคำขอให้ถูกต้องทำตามขั้นตอนการขอคู่มือการศึกษาและตรวจสอบความถูกต้องการส่งไปยังหน่วยต้นสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของรดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ได้ศึกษา สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส โดยพบว่า ผู้บริหารควรต้องสนับสนุนงบประมาณและให้ความสำคัญกับการผลิตสื่อต้นแบบ งบประมาณที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ถูกทาง ผู้บริหารและครูควรจัดให้มีสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสม และเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จัดให้มีสื่อในห้องเสริมวิชาการ ครูควรเสาะแสวงหาความรู้ด้านการใช้สื่อเพื่อการนำมาปรับใช้

สรุปได้ว่า สภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาสภาพปัญหารายด้านทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ ส่วนการพัฒนาแบบการจัดการศึกษาเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้ 1. ด้านวิชาการ ควรปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นหลักสูตรเฉพาะ 2. ด้านบุคลากร ควรจัดอบรมเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษให้กับครูและให้ความรู้กับนักเรียนในเรื่องของการศึกษาต้องการพิเศษ 3. ด้านงบประมาณ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขอสนับสนุน จากหน่วยงานภายนอก 4. ด้านสภาพแวดล้อม ควรปรับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาแบบเรียนร่วมควรนำรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมไปใช้ในโรงเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนางานด้านการศึกษาแบบเรียนร่วมให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นโดยนำผลการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้ง 4 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านบุคลากร
- 1.2 ด้านวิชาการ
- 1.3 ด้านสภาพแวดล้อม
- 1.4 ด้านงบประมาณ

2. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ควรศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณ เพื่อไปปรับใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เตรียมจะส่งต่อไปยังโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

3. ครูโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมควรศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณ เพื่อไปปรับใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน ควรนำรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านงบประมาณ ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ในการเลือกรูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนและจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องประเภทอื่น ๆ หรือการบริหารจัดการเรียนร่วมทั้งระบบต่อไป

2. ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในเรื่องของการบริหารการเรียน

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนร่วม เพื่อเป็นการขยายขอบเขตการวิจัยและติดตามผลที่เกิดจากการนำระบบการบริหารจัดการเรียนรวมไปใช้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552 ก). การจัดการแบบเรียนร่วม. กรุงเทพฯ: สมชายการพิมพ์.
- _____. (2552 ข). การจำแนกประเภทความพิการ. กรุงเทพฯ: สมชายการพิมพ์.
- จารึก โกษาพงศ. (2545). สภาพปัญหาการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉวีวรรณ เหล่ารอด. (2553). การประเมินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ณัฐกฤตา ไพศาลสมบัติ. (2543). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมระดับอนุบาลในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพัฒน์พงษ์. (2540). การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะทฤษฎีและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- เนตรทิพย์ เจริญวัย. (2554). การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- บุญเกิด วิเศษรินทอง. (2552). ปัญหาการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- เบญจา ชลธารนนท์. (2543). คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประจักษ์ เกษมสุข. (2554). ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาในการจัดการศึกษาเด็กพิการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์

- ปริญญาamahบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). *การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พงษ์ธร วชิระปรากฏพงษ์. (2559). *การจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พัชรา เชื้อประดิษฐ์. (2556). *แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต1*. *วารสารบัณฑิตศึกษา* 7 (2), 51-65
- รจเรข พยอมรัมย์. (2553). *การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการโรงเรียนปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). *สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2548). *การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. *ดุสิตนิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลักขณา กุลเจ๊ก. (2553). *ศึกษาลักษณะและปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท(SEAT Framework)ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- วินัย หนูรัตน์. (2552). *ความคิดเห็นของข้าราชการครู โรงเรียนประถม เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมเด็กพิเศษกับเด็กปกติ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวัลย์ วงศ์คุณาโรจน์. (2545). *สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทเป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์. (2550). *สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงการซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี*. ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน. (2555). *รูปแบบการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) น่าน: ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดน่าน*.
- ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติ. (2529). *แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- สมุทร ชำนาญ. (2546). *การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น. (2556). *การจัดการเรียนร่วม*. น่าน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การจัดการศึกษาเรียนร่วม*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *การนิเทศเชิงลึกเด็กพิเศษเป็นเฉพาะบุคคล*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุรินทร์ ยอดคำแปง. (2542). *สังคมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา*. นครราชสีมา: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- อัจฉราภรณ์ บั่วนวล. (2551). *สภาพการดำเนินงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดลำพูน*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัญชลลา เกลี้ยงแก้ว. (2560). *การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). *หลักการบริหารแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

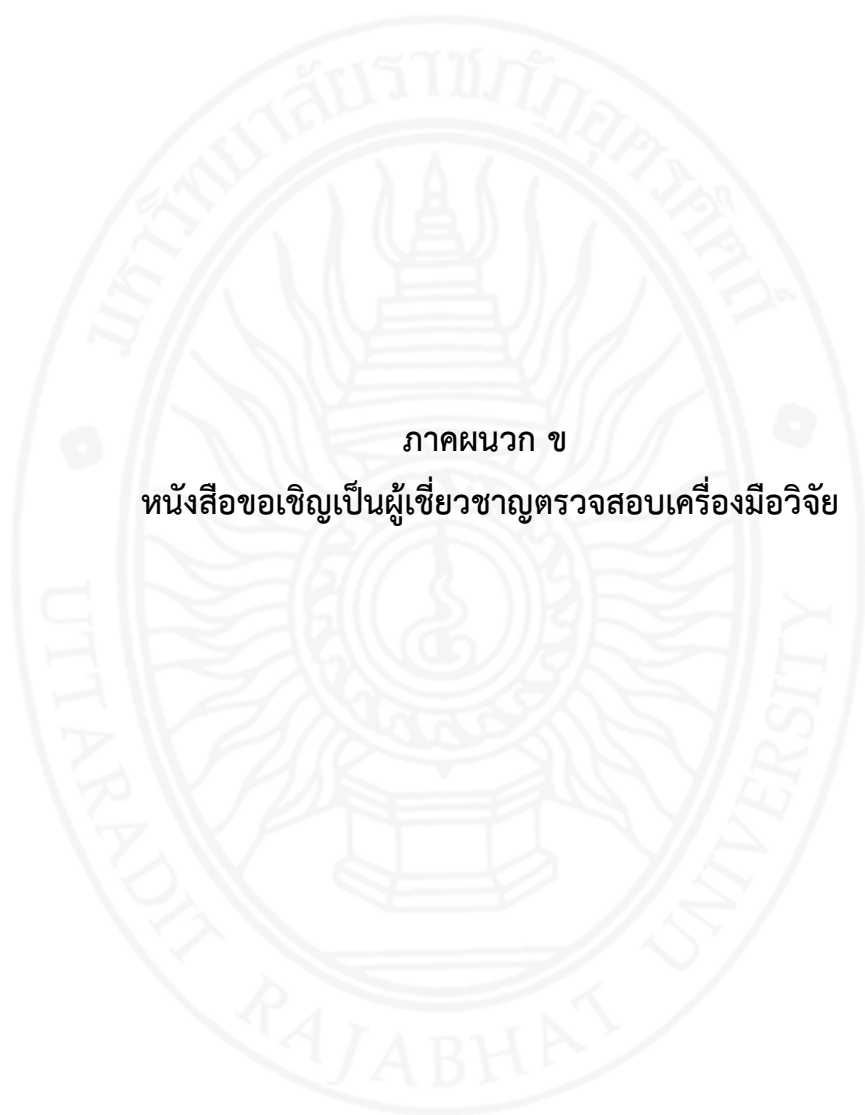

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์ คณบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจิ ปัญญาใส อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชฎาภรณ์ สีชมพู่ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
4. อาจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ บุญรักษ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
5. นางปวีศา สิงห์อุตร ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ
ประจำจังหวัดน่าน
6. นางศิริรัตน์ แยมศิลป์ ศึกษานิเทศก์
7. นางรัฐธัญญา วิไลจิกรณ์ ครูการศึกษาพิเศษ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางศิริรัตน์ แยมศิลป์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทยกแก้ว กมลวรรณเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๔๔ ๘๘๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางรัฐธำณัฐ วิไลรุจิกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกฤตเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกฤตเกื้อกุล ๐ ๘๔๔๔ ๙๙๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางปวีศา สิงห์อุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จั่นจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๔๔ ๘๘๘๕ ๘

ที่ ขว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เขาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๔๔ ๘๘๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๒๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสัมภาษณ์	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๙๔ ๙๙๘๕ ๘

ภาคผนวก ค
หนังสือขอเก็บข้อมูล

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองรังมีตรางาพที่ ๑๐๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๕๔๔ ๙๙๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชปิโยรสาชูพารานุสรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๔๔ ๙๙๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านม่วงตึ๊ด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๙๔ ๙๙๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๐/ว๐๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชานุบาล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๙๔ ๙๙๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๐/ว๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อกำจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านถ่มตอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ไคร้ขอขอมอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความขอมอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เขาวฤทธิ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๕

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๔๔ ๔๔๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๙๔ ๙๙๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไชยสถาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันทน์เงิน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๙๔ ๙๙๘๕ ๘

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเชียงยืน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

จำนวน ๗ ชุด

ด้วย นางสาวสุนิสา สกกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ นางสาวสุนิสา สกกุลเกื้อกุล เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ในสถานศึกษาของท่าน ตามแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

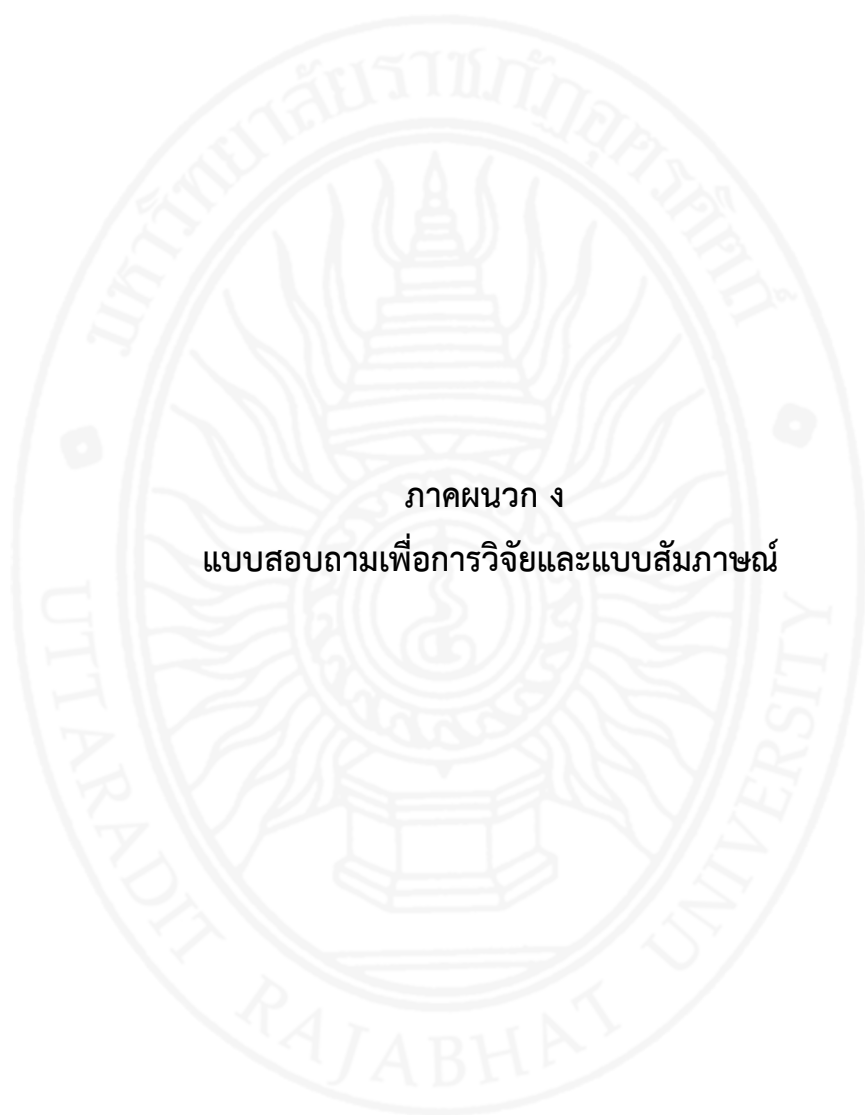
(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๕๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๕๘

นางสาวสุนิสา สกกุลเกื้อกุล ๐ ๘๔๔๔ ๙๙๘๕ ๘

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัยและแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน โดยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน และเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

2. โปรดตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงและครบทุกข้อ การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด ทุกคำตอบของท่านมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำมาพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่านต่อไป

3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ตอนที่ 3 สอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพปัญหาและการพัฒนาจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ผู้วิจัยขอความกรุณาทุกท่าน พิจารณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวสุนิสา สกกุลเกื้อกุล
นักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

แบบสอบถาม

รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความนี้อย่างละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงที่เกี่ยวกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพตำแหน่งปัจจุบัน

- ผู้อำนวยการ ครูที่รับผิดชอบเรียนร่วม ครูฝ่ายวิชาการ
 ผู้ปกครอง อื่นๆ.....

2. วุฒิการศึกษา

- ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่น ๆ (.....)

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ไม่เกิน 1 ปี 2-5 ปี 6- 10 ปี 11 ปีขึ้นไป

4. ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษของครู

- จบการศึกษาพิเศษจากสถาบันการศึกษา
 ผ่านการอบรมการศึกษาพิเศษของหน่วยงาน
 ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
 อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาใน จังหวัดน่าน

คำชี้แจง

แบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ เกี่ยวกับสภาพปัญหาของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียน
ร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ที่ประกอบด้วย 4 ด้านคือ

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านวิชาการ
3. ด้านสภาพแวดล้อม
4. ด้านงบประมาณ

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อว่าโรงเรียนของท่านมีสภาพปัญหาของการรูปแบบจัดการศึกษา
แบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาอยู่ในระดับใด กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการ
ปฏิบัติของโรงเรียนของท่านมากที่สุดตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัญหาในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัญหาในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัญหาในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัญหาในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดน่าน	ระดับสภาพปัญหา				
		5	4	3	2	1
1	ด้านบุคลากร ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/นโยบายแผนงาน /โครงการ / กิจกรรมที่ชัดเจนในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้อง กรพิเศษ					
2	มีการวางแผนการจัดอัตรากำลังให้เพียงพอต่อ นักเรียนเรียนร่วมและมีจำนวนครูที่ผ่านการอบรม เกี่ยวกับเด็กพิเศษมีเพียงพอที่จะจัดการเรียนการ สอนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในแต่ ละห้องเรียน					
3	การเชิญผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วม					

ข้อ	สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดน่าน	ระดับสภาพปัญหา				
		5	4	3	2	1
	ในกิจกรรมต่าง ๆ ของการจัดการโรงเรียนเรียนร่วม					
4	ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP.) เน้นทักษะกระบวนการตามความบกพร่องของนักเรียนพิการเรียนร่วมเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น					
5	ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนร่วมและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน					
6	โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียน					
7	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนร่วมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง					
8	โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่นโรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรับการตรวจรักษาบำบัด					
9	ด้านวิชาการ โรงเรียนมีการพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วมและปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม					
10	มีการจัดทำแผนการดำเนินงานของโรงเรียนและกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน					
11	โรงเรียนปรับหลักสูตรทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นบางวิชา					
12	โรงเรียนจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มี					

ข้อ	สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดน่าน	ระดับสภาพปัญหา				
		5	4	3	2	1
	ความต้องการพิเศษ					
13	โรงเรียนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP เป็นลายลักษณ์อักษร					
14	โรงเรียนประเมินผลการสอนตามแผนการสอน เฉพาะบุคคล IIP					
15	โรงเรียนมีการใช้เทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษ เช่น เทคนิคการวิเคราะห์งาน					
16	โรงเรียนมีการกระจายนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษไปตามห้องเรียนต่าง ๆ ตามความบกพร่องของ แต่ละบุคคล					
17	โรงเรียนมีการจัดหา ผลิตและใช้เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความ ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ในการพัฒนาผู้เรียน ตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา					
18	โรงเรียนมีผู้ที่สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เฉพาะบุคคลอย่างเหมาะสม ส่งครูเข้ารับการ ฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีทักษะในการจัดการเรียน ร่วม					
19	โรงเรียนมีการประเมินผลการพัฒนาเต็มศักยภาพ ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล (Individualized Education Program: IEP)					
20	โรงเรียนมีการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษตามศักยภาพของนักเรียน					
21	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้อง และมี การคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่ กระทรวงกำหนด					

ข้อ	สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดน่าน	ระดับสภาพปัญหา				
		5	4	3	2	1
22	โรงเรียนมีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลปรับปรุง แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP และ รายงานความก้าวหน้าของนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษปีละ 2 ครั้ง					
23	มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษอย่างเป็นระบบ					
24	การจัดตารางเรียนเพื่อเสริมทักษะทางวิชาการและ การจัดให้มีห้องเสริมทักษะทางวิชาการ					
25	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรม และผลงาน การจัดเรียนร่วมให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ					
26	ด้านสภาพแวดล้อม การจัดสภาพอาคารเรียนให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน ที่เรียนร่วมในโรงเรียน					
27	การจัดสภาพห้องน้ำ ห้องส้วม ให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ					
28	การจัดบริเวณทำสนามเด็กเล่น/สวนหย่อมและอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมใช้ เพื่อการพักผ่อน					
29	การปรับและจัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการ จัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมแต่ละประเภท					
30	การจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียน ร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด					
31	ผู้บริหารเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศการยอมรับ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมใน โรงเรียน					
32	การแต่งตั้งคณะกรรมการเรียนร่วมประจำโรงเรียน					

ข้อ	สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดน่าน	ระดับสภาพปัญหา				
		5	4	3	2	1
33	การมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหารในการดำเนินงาน จัดการเรียนร่วม					
34	<u>ด้านงบประมาณ</u> การได้รับสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงาน ภายนอก					
35	การขอรับเงินงบประมาณ (คูปอง)					
36	มีการจัดแผนงบประมาณและค่าของงบประมาณ					
37	มีการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่ายงบประมาณ และรายงานผล					
38	ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับต่อกิจกรรม การดำเนินการ					
39	ความคุ้มค่าและความเหมาะสมของงบประมาณที่ใช้ ในกิจกรรมการดำเนินงาน					
40	ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชนมีส่วน ร่วมในการสนับสนุนงบประมาณในการจัดและ พัฒนาการศึกษา					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ สถานศึกษาในจังหวัดน่าน

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน คือ ด้าน
บุคลากร ด้านวิชาการด้านสภาพแวดล้อม ด้านงบประมาณ และแนวทางการแก้ปัญหาด้านอื่น ๆ
นอกเหนือจากที่กำหนด

ท่านคิดว่าสภาพปัญหาอุปสรรครูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัด
น่านในแต่ละด้านมีอะไรบ้าง

1.1 ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านวิชาการ

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านสภาพแวดล้อม

.....

.....

.....

.....

1.4 ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

.....

.....

จากปัญหาในข้อ 1 ท่านคิดว่ามีวิธีแก้ปัญหการรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
สำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่านในแต่ละด้านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อการวิจัย
เรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุนิสา สุกุลเกื้อกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ใช้เพื่อสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 2 คน ครูที่รับผิดชอบนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 3 คน ผู้ปกครองนักเรียนเรียนร่วม จำนวน 5 คน
2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน
3. แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างชุดนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบให้ตอบบรรยายตาม ความคิดเห็น มีดังนี้ แนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ความคิดเห็นของท่าน

ชื่อ.....สกุล.....
 ประวัติการศึกษา.....
 สถานที่ทำงาน.....
 ประสบการณ์ในการทำงาน.....
 วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....

ประเด็นคำถาม การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาใน จังหวัดน่าน

ด้านที่ 1 ด้านบุคลากร

1. ท่านคิดว่าด้านบุคลากรควรมีวิธีการดำเนินการอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนของท่านควรมีวิธีการอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 ด้านวิชาการ

1. ท่านคิดว่าการประเมินผลการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรมีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าการประเมินผลการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรมีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 ด้านสภาพแวดล้อม

1. ท่านคิดว่าการมอบหมายหน้าที่ในการดำเนินงานจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียน
ควรมีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าควรพัฒนาจัดสภาพอาคารเรียน ห้องเรียน อย่างไรให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มี
ความต้องการพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 4 ด้านงบประมาณ

1. ท่านคิดว่าการตรวจสอบติดตามผลการเบิกจ่าย งบประมาณควรมีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าการขอรับเงินงบประมาณ (คู่มือการศึกษา) เพื่อให้นักเรียนเรียนร่วมที่เรียนใน
โรงเรียนได้รับ ควรมีวิธีการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับเนื้อหาในแต่ละประเด็นหัวข้อ

จำนวน 5 คน

**สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของ
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย**

เรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน และเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

2. โปรดตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงและครบทุกข้อ การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด ทุกคำตอบของท่านมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำมาพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่านต่อไป

3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ตอนที่ 3 สอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพปัญหาและการพัฒนาจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ผู้วิจัยขอความกรุณาทุกท่าน พิจารณาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล
นักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

แบบสอบถาม

รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความนี้อย่างละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของท่าน

1. สถานภาพตำแหน่งปัจจุบัน

- ผู้อำนวยการ ครูที่รับผิดชอบเรียนร่วม ครูฝ่ายวิชาการ
 ผู้ปกครอง อื่นๆ.....

2. วุฒิการศึกษา

- ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก อื่น ๆ (.....)

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ไม่เกิน 1 ปี 2-5 ปี 6- 10 ปี 11 ปีขึ้นไป

4. ความรู้พื้นฐานทางการศึกษาพิเศษของครู

- จบการศึกษาพิเศษจากสถาบันการศึกษา
 ผ่านการอบรมการศึกษาพิเศษของหน่วยงาน
 ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
 อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัด

น่าน

คำชี้แจง

แบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ เกี่ยวกับสภาพปัญหาของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดน่าน ที่ประกอบด้วย 4 ด้านคือ

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านวิชาการ
3. ด้านสภาพแวดล้อม
4. ด้านงบประมาณ

โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อว่าโรงเรียนของท่านมีสภาพปัญหาของการรูปแบบจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาอยู่ในระดับใด กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของโรงเรียนของท่านมากที่สุดตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ให้ +1 ข้อคำถามตรงตามเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงตามเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้ -1 ข้อคำถามตรงตามเนื้อหาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อคำถามการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาในจังหวัด น่าน	1	ด้านบุคลากร ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์/ นโยบายแผนงาน / โครงการ /กิจกรรมที่ ชัดเจนในการพัฒนา นักเรียนที่มีความต้อง กรพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา	2	มีการวางแผนการจัด อัตรากำลังให้เพียงพอ ต่อนักเรียนเรียนร่วม							

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
แบบเรียนร่วม สำหรับ สถานศึกษาใน จังหวัดน่าน		และมีจำนวนครูที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็ก พิเศษมีเพียงพอที่จะ จัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงใน แต่ละห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	3	การเชิญผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามามีส่วน ร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของการจัดการ โรงเรียนเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	4	ผู้บริหาร ครู และผู้ที่ เกี่ยวข้องมีความเข้าใจ ในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนตาม แผนการศึกษาเฉพาะ บุคคล (IEP.) เน้น ทักษะกระบวนการ ตามความบกพร่องของ นักเรียนพิการเรียน ร่วมเพื่อให้นักเรียนมี พัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	5	ครูมีความรู้ความเข้าใจ ในกระบวนการจัดการ เรียนร่วมและให้ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การกิจกรรมต่างๆของ							

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		โรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	6	โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนร่วมในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	7	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนร่วมระหว่างบุคลากรภายในสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	0	+1	4.0	0.80
	8	โรงเรียนมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่นโรงพยาบาล เพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษรับการตรวจรักษาบำบัด	+1	0	+1	+1	0	3.0	0.60
	9	<u>ด้านวิชาการ</u> โรงเรียนมีการพัฒนาครูและบุคลากรเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วมและ							

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		ปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	10	มีการจัดทำแผนการดำเนินงานของโรงเรียนและกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	11	โรงเรียนปรับหลักสูตรทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นบางวิชา	+1	0	+1	+1	0	3.0	0.60
	12	โรงเรียนจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	13	โรงเรียนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP เป็นลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	14	โรงเรียนประเมินผลการสอนตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	15	โรงเรียนมีการใช้เทคนิคการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เทคนิคการวิเคราะห์งาน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	16	โรงเรียนมีการกระจายนักเรียนที่มีความ							

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		ต้องการพิเศษไปตามห้องเรียนต่าง ๆ ตามความบกพร่องของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	17	โรงเรียนมีการจัดหาผลิตและใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ในการพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	18	โรงเรียนมีผู้ที่สามารถจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเฉพาะบุคคลอย่างเหมาะสม ส่งครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีทักษะในการจัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	19	โรงเรียนมีการประเมินผลการพัฒนาเต็มศักยภาพตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized							

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		Education Program: (EP)	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	20	โรงเรียนมีการวัดผลและประเมินนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามศักยภาพของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	21	โรงเรียนของท่านมีกระบวนการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เหมาะสมและถูกต้องและมีการคัดแยกนักเรียนตามประเภทความพิการที่กระทรวงกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	22	โรงเรียนมีการนิเทศติดตาม ประเมินผลปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP และรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	23	มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่าง							

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		เป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	24	การจัดตารางเรียนเพื่อเสริมทักษะทางวิชาการและการจัดให้มีห้องเสริมทักษะทางวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	25	การประชาสัมพันธ์ข่าวสารกิจกรรม และผลงานการจัดเรียนร่วมให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	26	<u>ด้านสภาพแวดล้อม</u> การจัดสภาพอาคารเรียนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	27	การจัดสภาพห้องน้ำห้องส้วม ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	28	การจัดบริเวณทำสนามเด็กเล่น/สวนหย่อมและอื่นๆเพื่อให้ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม							

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
		ใช้เพื่อการพักผ่อน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	29	การปรับและจัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมแต่ละประเภท	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	30	การจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด	+1	+1	+1	0	+1	4.0	0.80
	31	ผู้บริหารเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในโรงเรียน	+1	0	+1	+1	+1	4.0	0.80
	32	การแต่งตั้งคณะกรรมการเรียนร่วมประจำโรงเรียน	0	+1	+1	+1	+1	4.0	0.80
	33	การมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหารในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม	+1	+1	+1	+1	0	0.0	0.80
	34	ด้านงบประมาณการได้รับสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก	0	+1	0	+1	+1	3.0	0.60

วัตถุประสงค์	ข้อ	ข้อความคำถามการวิจัย	ผลการพิจารณา					ΣR	ค่า IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
	35	การขอรับเงิน งบประมาณ (คู่มือ)	+1	+1	+1	+1	0	4.0	0.80
	36	มีการจัดแผน งบประมาณและค่าขอ งบประมาณ	+1	+1	+1	0	+1	4.0	0.80
	37	มีการตรวจสอบติดตาม ผลการเบิกจ่าย งบประมาณ และ รายงานผล	0	+1	+1	+1	+1	4.0	0.80
	38	ความเพียงพอของ งบประมาณที่ได้รับต่อ กิจกรรมการ ดำเนินการ	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00
	39	ความคุ้มค่าและความ เหมาะสมของ งบประมาณที่ใช้ใน กิจกรรมการ ดำเนินงาน	+1	+1	+1	+1	0	4.0	0.80
	40	ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐและ เอกชนมีส่วนร่วมใน การสนับสนุน งบประมาณในการจัด และพัฒนาศึกษา	+1	0	+1	0	+1	3.0	0.60
ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับเนื้อแต่ประเด็นของทั้ง 4 ด้าน ด้าน บุคลากร ด้านวิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านงบประมาณ									0.90

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุนิสา สกุลเกื้อกุล
วัน เดือน ปี เกิด	26 กันยายน 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	4 หมู่ที่ 4 ตำบลห้วยห้อม อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

